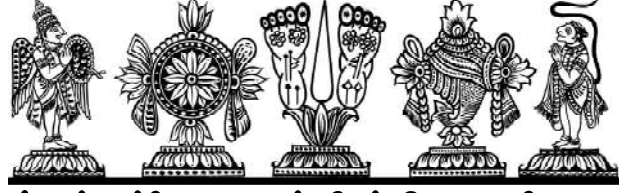

கீதாசார்யன் 521

कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி
தாழ்வாதுமில் குரவர் தாம் வாழி – ஏழ்பாரும்
உய்ய அவர்கள் உரைத்தவைகள்தாம் வாழி
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

ஆண்டு 44

நம்மாழ்வார் ஆண்டு 5121 பிலவ மாசி (பிப்ரவரி 2022)

இதழ் 5

நாற்றிசையும் கொண்டாடும் நாள்

“எதிராசர்தம் பிறப்பால் நாற்றிசையும் கொண்டாடும் நாள்” என்று அருளிச் செய்கின்றார் மணவாளமாமுனிகள்.

ஸ்ரீராமானுஜருடைய ஆயிரமாம் திருநகூத்தரத்தை முன்னிட்டு பாக்யநகரில் (ஹைதராபாத்தில்) 216 உயரமுள்ள விக்ரஹத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார் ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ த்ரிதண்டி சின்ன ஸ்ரீமந்நாராயண ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி. அதனையொட்டி 1035 குண்டங்களை அமைந்து விச்வக்ஷேமத்திற்காக யாகங்களும் நடைபெறுகின்றன. நாற்றிசையும் கொண்டாடும் வகையில் அந்த கார்யக்ரமங்கள் மிக மிக விமர்சயாக நடைபெற்று வருகின்றன.

இந்த விழவில் கலந்து கொண்ட பாரத ப்ரதமர் ஸ்ரீமான் நரேந்த்ர மோதி ஜி அவர்கள் மிக விலக்ஷணமான திருமண்காப்புடனே விழாவில் கலந்து கொண்டது அனைவரையும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியுள்ளது. விழாவில் அவர் ஸ்ரீராமானுஜருடைய பெருமைகளைப் பற்றி அற்புதமாக உரையாற்றினார். அவ்வுரையின் தமிழாக்கம் இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ளது.

பாரததேசத்தின் ஜனாதிபதி அவர்களும் உள்துறை அமைச்சரும் இந்த விழாவில் கலந்து கொண்டுள்ளார்கள்.

உலகெங்கிலும் உள்ள அனைத்துத் தொலைக்காட்சிகளிலும் இந்நிகழ்ச்சிகள் நேரடி ஒளிபரப்புச் செய்யப்பட்டு ஸ்ரீராமானுஜரின் பெருமைகள் விளக்கப்பட்டன.

இப்படி ஒரு நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்து, “நாற்றிசையும் கொண்டாடும் நாள்” என்ற மாமுனிகளின் திருவாக்கை நிலைநாட்டிய ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ சின்ன ஸ்ரீமந்நாராயண ஜீயர் ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகம் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

கீதாசார்யன் வெளியீடுகள்

1. வைணவ ஆசார்யர்களின் வாழ்வும் வாக்கும்	ரூ. 600
2. இயற்பா வியாக்கியானம் (நம்பிள்ளைபடி)	ரூ. 400
3. ரகசியக்ரந்தங்கள் மூலம்	ரூ. 125
4. ஸ்ரீவைஷ்ணவ முத்துக்கள் (முதல் பகுதி)	ரூ. 200
5. ஸ்ரீவைஷ்ணவ முத்துக்கள் (இரண்டாம் பகுதி)	ரூ. 200
6. வெண்ணெய்க்காடும் பிள்ளை	ரூ. 100
7. ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை (தெளிவுரை)	ரூ. 100
8. ஸ்ரீவைஷ்ணவகுருபரம்பரை	ரூ. 100
9. ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரம் (மும்மதவிளக்கம்)	ரூ. 500
10. ஆழ்வார்கள் யாவர்?	ரூ. 100
11. கத்யத்ரயம், நித்யம் (தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன்)	ரூ. 100
12. துழாய் சூடி	ரூ. 200
13. முமுகசூப்படி (உரையாடல் நடையில் விளக்கம்)	ரூ. 200
14. ஆழ்வார்கள் கதைகள் (சிறுவர்களுக்கு)	ரூ. 100
15. ரகசியக்ரந்தங்கள் (உரையாடல் விளக்கம்)	ரூ. 100

கீதாசார்யன் பத்திரிகைக்குத் செலுத்தியுள்ள சந்தா முடிவடைந்த உடன், சந்தா முடிவடைவது பற்றித் தனித் தபாலில் தெரிவிக்கப்படும். உடனடியாகச் சந்தா செலுத்திப் புதுப்பித்துக் கொள்ளாதவர்களுக்கு அடுத்த இதழ் அனுப்பப்படமாட்டாது. சந்தா செலுத்துபவர்கள் பின்கண்ட வங்கியின் (எந்த ஊரிலும்) எந்தக் கிளையிலும் கீதாசார்யன் சந்தா செலுத்தலாம்:

**Account in the Name of
GEETHACHARYAN**

**Punjab National Bank A/c No.
0346002100022891 IFSC :
PUNB0034600**

மேற்கண்ட வங்கிகளில் சந்தா செலுத்திய விவரத்தை, கீதாசார்யன் அலுவலகத்திற்குத் தொலைபேசி மூலமாகவோ, SMS; கடிதம், geethacharyan@yahoo.com க்கு E-mail மூலமாகவோ தெரிவிக்க வேண்டும். தொலைபேசி எண் : 9444911932 (காலை 11 மணிமுதல் மாலை 4 மணி வரை மட்டும். ஞாயிற்றுக் கிழமை விடுமுறை.) மணியார்டர்/டி.டி./ உள்நூர் காசோலைகள் மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

கீதாசார்யன்

E-mail: geethacharyan@yahoo.com

ஆலோசகர் குழுத் தலைவர்

T.C.A. ராமானுஜம் M.A.B.L. I.R.S (Retd.)

ஆசிரியர்

Dr. M.A. வெங்கடநிர்ஷண் M.A., M.Phil., Ph.D., D.Litt.

துணை ஆசிரியர்

M.A. மதுந்தன் (M.C.A., M.A.(Skt.), M.A.(Vaishnavism)

கீதாசார்யன்

7, தெற்கு மாடனிதி, திருவல்லிக்கேணி,

சென்னை 600005

மூன்று வருடச் சந்தா ரூ. 500

ஆயுள் சந்தா ரூ. 2500

அண்ணா ஸ்வாமி உபந்யாஸமாலை

ஸ்ரீமதுபயவேதாந்த மஹாவித்வான் காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம்
அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி

பகவத்விஷய அதிகாரிகள்

உலகில் எம்பெருமான் ஈந்தருளின கலைகளுக்குக் கங்குகரையில்லை. “கலைகளும் வேதமும் நீதிநூலும் கற்பமும் சொற்பொருள் தானும் மற்றை நிலைகளும் வானவர்க்கும்

பிறர்க்கும் நீர்மையினாலருள்செய்து” என்ற திருமங்கையாழ்வார் திருமொழியின்படி பேரருளாளனான பெருமான் பாருலகில் பரவலிட்ட சாஸ்த்ரங்கள் அளவுகடந்தவை. ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் “முனிவரை யிடுக்கியும் முந்நீர் வண்ணனாயும் வெளியிட்ட சாஸ்த்ர தாத்தபர்யங்களுக்கு” என்றருளிச் செய்யப் படுகிறது. அதாவது வ்யாஸ பராசராதி மஹர்ஷிகளை ஆவேசித்து அவர்களது வாக்காக சாஸ்த்ரங்களை வெளியிட்டா னென்றும், தானே நேராகத் தன் வாக்காகவே சாஸ்த்ரதாத்தபர்யத்தை வெளியிட்டானென்றும் சொன்னவாறு. இதில் சாஸ்த்ரமென்றும் சாஸ்த்ரதாத்தபர்யமென்றும் இரண்டு விபாகம் காட்டப்பட்டுள்ளது. மஹர்ஷிகளாலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கப் பட்டவைகளுக்கு சாஸ்த்ரமென்று பெயர்; தானே ப்ரவர்த்திப்பித்த

திருமந்த்ரத்திற்கு சாஸ்த்ர தாத்தபர்யமென்று பெயர் – என்பதாக ஆசார்ய ஹ்ருதயகாரருடைய திருவுள்ளம். ஸகல சாஸ்த்ர ஸாரமென்னும் பொருளிலே சாஸ்த்ரதரத்தபர்யமென்கிற சொல் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸகல சாஸ்த்ர தாத்தபர்ய ஸாரமெனப்படுவது திருவஷ்டாஷூர மஹாமந்த்ரமொன்று மாத்திரமேயன்று; திருமந்த்ரம், த்வயம், சரம ச்லோகம் எனப்படுகிற ரஹஸ்யத்ரயமுமாம். இதனைச் சுட்டியே “முமுகூஷுவுக்கறிய வேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று” என்று பிள்ளையுலகாசிரியர் அருளிச் செய்தார். இம்மூன்று ரஹஸ்யங்களுக்கும் மூலத்தின்மேல் வியாக்கியானமாக முமுகூஷுப்படி முதலிய சில ரஹஸ்யக்ரந்தங்கள் தோன்றியுள்ளன. விசதவாக்கிகாமணியான மணவாளமாமுனிகளின் அருமருந்தன்ன வியாக்கியானங்களும் அவதரித்துள்ளன. இவற்றைக்கொண்டு ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே ரஹஸ்யத்ரயத்தின் அரிய பெரிய பொருள்களை – அகாரார்த்தமின்னது, உகாரார்த்தமின்னது, மகாரார்த்தம் இன்னது, நம: பதார்த்தமின்னது.....

என்கிற முறையில் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தின் பொருள்களை வெகு விசதமாக விளக்குவதற்கென்றே ஆழ்வார்களின் ஈரச் சொற்களான திவ்ய ப்ரபந்தங்கள் அவதரித்தன. இவற்றுள் நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த திருவாய்மொழிக்கு ஒப்புயர்வற்ற பெருமை அமைந்துள்ளது. ஆங்காங்கு திவ்யதேசங்களில் எம்பெருமான் களுக்குப் புறப்பாடுகள் நடைபெறும்போது திருவீதிகளில் திருவாய்மொழியை ஸேவிக்கக்கூடா தென்று ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளோ ஆளவந்தாரோ எம்பெருமானாரோ இட்டருளின கட்டளையானது அன்று முதல் இன்றுதியாக எங்கும் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகிறது. எம்பெருமான் தனது திவ்யாஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருந்தே பராக்கின்றிக்கே திருச்செவிசாத்தியருள வேண்டிய திவ்ய ப்ரபந்தம் திருவாய்மொழி என்று நம்பூர்வாசாரியர்கள் திருவுள்ளம் பற்றினது மிகவும் உசிதமானது. இஃதொன்று கொண்டே திருவாய்மொழியின் பெருமையை நாம் நன்கு உணரலாம். அரிய பெரிய பல வியாக்கியானங்கள் திருவவதரித்ததும் திருவாய்மொழிக்கே யன்றோ!

அந்த வியாக்கியானங்களுள் ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படி யென்னும் வியாக்கியானம் மிகச் சிறந்ததாகக் குலாவப்பட்டு வருகின்றது. இதற்கே பகவத் விஷயமென்று வ்யபதேசம். திருவாய்மொழி மூலத்திற்கே பகவத்விஷயமென்னும் பெயருண்டு என்றும், அதன் வியாக்கியானங்க ளெல்லாவற்றுக்குமே பகவத் விஷயமென்னும் பெயருண்டு என்றும் சிலர் சொல்ல வந்தாலும் அதனை நாம் மறுப்போமல்லோம். இதிலென்ன விவாதம், திருவாய்மொழியைக் கொண்டு போது போக்குவதுதான் பகவத் விஷய காலக்ஷப – மெனப்படுகிறதென்பதில் யாருக்கும் விவாத மில்லையன்றோ. ஸ்ரீ ராமாயணம் ஸ்ரீபாகவதம் ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம் முதலான இதிஹாஸ புராணங்களும் பகவானை விஷயீகரித்தே அவதரித்திருந்தாலும் அவற்றில் ஒன்றையும் பகவத் விஷயமென்பாரில்லையே.

இக்காலத்தில் நம் விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்த கரந்தங்களைத் தூஷிப்பதையே விரதமாகக் கொண்டிருக்கின்ற அத்வைதி வித்வானொருவர் தமது நூலொன்றில் ஓர் அதிசயம் கண்டுபிடித்து எழுதியிருக்கின்றார்; அஃது உண்மை பொருந்தியதும் ரஸிக்கத் தக்கதுமாயிருப்பதால் ஸம்ஸ்கிருதத்திலுள்ளவதனை மொழிபெயர்த்து இங்கு எழுதுகின்றோம்; அதாவது, “ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திற்குப் பல பாஷ்யங்கள் தோன்றியுள்ளன; அவற்றை வ்யவஹரிக்கும்போது சங்கரபாஷ்யமென்றும் நீலகண்ட பாஷ்யமென்றும் மத்வ பாஷ்யமென்றும் அந்தந்த பாஷ்ய கர்த்தாக்களின் பெயர்களையிட்டு வ்யவஹரிக்கின்றது உலகம்; ஸ்ரீராமாநுஜர் செய்த பாஷ்யத்தைமாத்திரம் ராமாநுஜபாஷ்ய மென்னாமல் ஸ்ரீபாஷ்ய மென்றே உலகமெல்லாம் வழங்கிவருகின்றது. இது அந்த பாஷ்யத்திற்கு ஓர் அதிசயமே; பாக்க்யமே. இதற்காகப் பிறர் அஸூயைப் படலாமேயொழிய வேறொன்றும் செய்யமுடியாது” என்று. இதுபோல் பகவத்விஷயமென்ற வ்யவஹாரம் கடல் சூழ்ந்த மண்ணுலகில் ஒரே ஒரு க்ரந்தரத்னத்திற்குத் தான் நிகழ்ந்து வருகின்றதென்றால் இதிலும் பிறர் பொறாமைப்பட வேண்டுமத்தனையே.

திருவாய்மொழியின் பெருமையை நம்மவர்கள் அறிந்திருப்பதும். பேசுவதும் எழுதுவதும் இருக்கட்டும். இதைக் கம்பர் அறிந்திருப்பதுபோலவும் பேசியிருப்பது போலவும் வேறு யாரும் அறிந்திலர், பேசின்றிலர் என்னலாம். கம்பர் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளின் காலத்திலிருந்தவரென்று

சில பெரியார் எழுதியிருந்தாலும், இவர் பட்டர் காலத்திலிருந்தவரென்றும் பட்டருடைய காலஷகேப கோஷ்டிகளில் அந்வயிக்கும் பாக்கியமும் பெற்றிருந்தவரென்றும் பொருத்தமான சான்றுகளுடன் பல பெரியார்கள் நிரூபிக்கிறார்கள். அவர் இயற்றிய சடகோபரந்தாதியில் “கூட்டங்கள் தோறும் குருகைப் பிரான் குணங்கூறுமன்பரீட்டங்கள் தோறுமிருக்கப் பெற்றேம், இருந்தெம்முடைய நாட்டங்கள்தோறும் புனல்வந்து நாலப்பெற்றேம்” என்றொரு செய்யுள் இன்குவையே வடிவெடுத்தது. நம்மாழ்வாருடைய திருக்குணங்களைக் கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடிக் குலாவிப் பேசுமவர்களின் கோஷ்டிகளிலெல்லாம் தாம் இருக்கப்பெற்றதாகவும், அப்படியிருக்கும்போது கண்களில் தாரை தாரையாக ஆனந்த பாஷ்பம் பெருகப்பெற்றதாகவும் கூறியுள்ளார். இத்தகைய ஓர் அதிசயம் திருவாய்மொழிக்குத் தவிர மற்றொன்றுக்கும் ஸம்பாவிதமன்று. வெறும் மூலத்தைக் கேட்டாலுமே கல்லும் கரையும். அது சொல்லின்பத்தைப் பொறுத்தது. பொருட்கவை கண்டு ரஸிக்கவேணுமானால் ஈடுமுப்பத்தாரறாயிரப்படி தவிர வேறு புகலில்லை. இதையருளிச் செய்தவர் நம்பிள்ளை. பட்டோலை கொண்டவர் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை. அஜ்ஞர், அல்பஜ்ஞர், மிதஜ்ஞர் என்று வழங்கப்படுகின்ற நம்போல்வாரைவிட்டு மிகச் சிறந்த ஞானிகளைக் கூறவேணுமானால் பஹுஜ்ஞர் என்கிற சொல்தானுள்ளது. ஸர்வஜ்ஞனென்னும் பெயர் ஸர்வேச்வரனுக்குத் தவிர மற்று எவர்க்கும் ஏலாதென்கிறார்கள்; உண்மையில் அகண்ட பூமண்டலத்திற்குள் ஸர்வஜ்ஞரென்னத் தகுதியுடையார் நம்பிள்ளையொருவரே யென்று சபதம் செய்யலாம்.

இக்காலத்தில் அச்சுக்கூட்டங்கள் தலையெடுத்து எந்தப் புத்தகமும் வெகு ஸுந்தரமாக அச்சிடப்பட்டு மலிந்து கிடக்கின்றன. ச்லோகாநுக்ரமணிகை, பாதாநுக்ரமணிகை, பதாநுக்ரமணிகை, விஷயஸூசிகை முதலானவற்றோடுங் கூடி ஒவ்வொரு ஸ்ரீகோசமும் பலவித விபிகளில் பல வியாக்கியானங்களோடும் பல பதிப்புகளேறி மனைதோறும் அடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அக்காலத்தில் ஊருக்கு ஒரு ஸ்ரீகோசம் கிடைப்பதே அரிதாயிருக்கும். அதுதானும் ஒலைச்சுவடி; அதில் அநுகரமணிகையோ விஷய ஸூசிகையோ எதற்கும் ப்ரஸக்தியே யிராது. மற்றும் பலவகையான அஸௌகரியங்கள் மலிந்தஸமயம் அது. அஸ்தமித்தபிறகு புஸ்தகம் பார்க்க ஸௌகர்யமேயிராது. பெரும்பாலும் அப்படிப்பட்ட காலத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ப்ரமாண வசனங்களை அந்தந்த ஸந்தர்ப்பங்களுக்கு வெகு பொருத்தமாக எடுத்துக்காட்டும் மஹாக்ரந்தம் ஈடு தவிர வேறொன்றும் விரலிட்டு எண்ணத் தகுந்ததாக இல்லையே!

இப்போது நம் போல்வார் ஒரு சிறு நூல் எழுதவேண்டுமானாலும் பல பல கிரந்தங்களை எதிரே பரப்பி வைத்துக் கொண்டு வெகு சிரமப்பட்டு ப்ரமாணங்களைத் தேடித் தேடி எடுத்தெழுதுவதும், அநுகரமணிகாதிகளில்லாத புத்தகங்களைக் கண்டு சீறி விழுவதும் பெரும்பாலும் முன்னோர்கள் உதாஹரித்த வசனங்களையே கொண்டு நிரப்புவதும், ஒரு ப்ரமாணங்கூட கண்டஸ்தமாக இல்லாமலிருப்பதுமே பெரும்பான்மையாகக் காண்பது. ஈடு அவதரித்திருப்பது இப்படியன்றே. அதற்கு முன் ஒரு க்ரந்தமும் இப்படி ப்ரமாண புஞ்ஜபூயிஷ்டமாகக் கண்டதில்லை. ஆங்காங்கு எடுத்தாளுகிற ப்ரமாணங்களைப் பார்த்தால் அவை அப்போதாகத் தேடிப்பிடித்து எழுதப்பட்டவையாக நினைக்க ப்ரஸக்தியே இல்லை. ச்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிகளெல்லாம் கண்டஸ்தமாயிருந்தாலொழிய அந்த

வியாக்கியானம் அவ்விதமாக அமைந்திராதென்று சொல்லுவதற்கோ எழுதுவதற்கோ நாமா அதிகாரி?

இப்படிப்பட்ட அபரிமித வைபவம்பொருந்திய மஹாக்ரந்தத்தில் அதிகாரிகளாவதற்கு எவ்வளவு யோக்கியதை வேணுமென்பதைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்கும் நாம் அநதிகாரிகளே. ஆனால் உலகரீதி எவ்வாறிருக்கிறதென்னில், ஸம்ஸ்க்ருதம் வாசித்தவர்கள் ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸேவித்து ஸ்ரீ பாஷ்யாதிகாரிகளென்று பட்டம் பெறுவதென்றும் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் அதிக ப்ரவேசமில்லாதவர்கள் பகவத் விஷய ப்ரவசந கோஷ்டிகளில் அந்வயித்து பகவத் விஷயாதிகாரிகளென்று பட்டம் பெறுவதென்றும் காண்கிறது. இதையொரு இகழ்ச்சியாக நாம் எடுத்துக் காட்டுவதாய் யாரும் கொள்ளலாகாது. இதர பாஷைகளின் மேன்மையும் பிரசாரமுமே அதிகரித்து, ஜீவநோபயோகியான கல்விக் கே ஆதிக்கமும் ஏற்பட்டிருக்கும் இக்காலத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தையோ பகவத் விஷயத்தையோ ஸ்மரிப்பாருமில்லை. பெரும்பாலும் திவ்யதேசங்கள் தோறும் பலவிடங்களிலும் ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத் விஷய ப்ரவசனம் அவிச்சிந்தமாக நடந்துகொண்டிருந்த காலத்தையும் நாமறிவோம். அடுத்த நூற்றாண்டில் இந்த திவ்ய க்ரந்தங்களின் பெயரைக் காதால் கேட்பதும் அரிதாகுமோ! என்கிற சங்கை பல பெரியார்களின் நெஞ்சிற் குடிக்கொண்டிருக்கிறது.

“நாவினுள் நின்று மலரும் ஞானக் கலைகளுக்கெல்லாம் ஆவியுமாக்கையுந்தானே அழிப்போடளிப்பவன் தானே” என்பது திருவாய்மொழியில் ஒரு பாசரம். ஞானக்கலைகளை யுண்டாக்குபவனும் எம்பெருமானே, அவற்றை அபிவிருத்தி செய்பவனும் அவனே; ஒரு காலவிசேஷத்தில் அவற்றை அழிப்பவனும் அவனே என்று இப்பாசரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. உலகங்கள் அழியும் போது ஞானக் கலைகளும் அழிந்தால் அழியட்டும். உலகமுள்ளவரையில் ஞானக் கலைகள் இல்லையானால் குருடர்கள் தவிப்பதுபோல் தவிக்கவேண்டியே வரும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஞானக்கலைகளுள் மிகச் சிறந்தது உபயவேதாந்த சாஸ்த்ரமே.

தர்க்கம் வியாகரணம் முதலிய ஸாமாந்ய சாஸ்த்ரங்களை வாசிப்பது வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தில் அவகாஹிப்பதற்காகவே யென்பது யாவருமிசைந்த வஸ்து ஸ்திதி. ஆனால் அந்த ஸாமாந்ய சாஸ்த்ரங்களை வாசிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் அந்தந்த சாஸ்த்ரங்களோடு நின்று விடுகிறார்களே தவிர அவற்றை வேதாந்த சாஸ்த்ரத்திற்கு சேஷ பூதமாக்குகிறவர்கள் மிகச் சிலரே. ஸம்ஸ்க்ருத வித்வான்கள் பல பலவிடங்களிலிருந்தாலும் காசியில் இருப்பதுபோல் பூமண்டலத்தில் வேறு எவ்வூரிலும் இருக்கமாட்டார்களென்பது பலருமறிந்ததே. அங்கு வியாகரண சாஸ்த்ரமொன்றுக்குத் தான் பிராபல்யம், அதில் அழ்ந்த ஞானமுடையவர்கள் ஐந்நூறு பேர்களுக்குமேல் இருப்பார்கள். தர்க்கசாஸ்த்ர பண்டிதர்கள் இருபது பேர்களிருக்கலாம். பொதுவாகப் பண்டிதர்கள்-ஸம்ஸ்க்ருதஜ்ஞர்கள் என்னத் தகுந்தவர்கள் ஆயிரவருளர். இங்குள்ள பாடசாலைகளை எண்ணி முடியாது. பண்டிதர்களின் க்ருஹந்தோறும் ஒவ்வொரு பாடசாலையாம். இதைக் காணும்போதும் கேட்கும்போதும் நமக்கு மிகுந்த அஸூயையே யுண்டாகிறது. மதாதந்தர வைத்ய ஜ்யோதிஷாதிகளில் வல்லவர்களும் நிரம்பி யிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு அதிசயம்பெற்ற இவ்வூரில் வேதாந்த சாஸ்த்ர பரிசயம்பெற்றவர்கள் மிகச்சிலரே யுள்ளார்கள். அந்த வேதாந்திகளும் அத்வைத வேதாந்தத்திற்கு மேல் வேறொரு

வேதாந்தமிருப்பதாக நினப்பவர்களேயல்லர். த்ராவிட வேதாந்தத்திற்கு இங்கு ப்ரஸக்தியே கிடையாது. இவ்விடத்தில் சில வருஷங்களாக ஸ்ரீராமாநுஜ ஸம்ஸ்க்ருத வித்யாலயம் என்ற பெயரால் ஒருவைஷ்ணவ பாடசாலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு – ஸ்ரீவைஷ்ணவ தனிகர்களான பலஸேட்டுக்களின் விசேஷமான ஆதரவின் கீழ் வெகு சிறப்பாக நடந்து வருகிறது. இதிலும் வியாகரண வித்யார்த்திகள் அதிகமே பொழிய வேதாந்த வித்யார்த்திகள் குறைவுதான். இம்மஹா சேஷத்ரத்தில் இவ்வோரிடத்தில் தான் விசிஷ்டாத்வைத வேதாந்தமென்பது சிறிது தலைகாட்டி வருகிறது. இந்த வித்யாலயத்தில் ஒருஸமயம் அடியேனுடைய சில உபந்யாஸங்கள் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் நடைபெறவேணுமென்று ஆப்தர்களான சில வித்வான்கள் ஆவலோடு கோரினார்கள். திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்தங்களின் ரஸங்களைக் காசீ வித்வான்களுக்கு யதாசக்தி ஊட்டவேணுமென்கிற ஆசை அடியேனுக்கு மிகவுமிருந்தது.

சில வருடங்களாக அடியேன் திவ்யப்ரபந்தங்களை ஸம்ஸ்க்ருதப்படுத்துவதையும் அவற்றை க்ரமேண அச்சிட்டு வருவதையுமே முக்கிய கைங்கரியமாகக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பது பலர்க்குத் தெரிந்திருக்கும். காசியிலும் இதுகண்ட வித்வான்கள் இவ்விஷயத்தைப் பற்றியே உபந்யாஸம் நடைபெற வேணுமென்று விரும்பினார்கள். அந்த விருப்பம் சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன்மழை பொழிந்தது போலாயிற்று அடியேனுக்கு. அப்போது ஆண்டாளுடைய திருப்பாவைக்கு மிக விரிவான ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானம் அடியேனெழுதிக் கொண்டிருந்தபடியால் அவ்விடத்தில் அன்று எழுதிய “முப்பத்து மூவரமர்க்கு” என்ற பாசரத்தின் வியாக்கியானத்தை மூன்று மணிகாலம் உபந்யஸிக்க ப்ராப்தமாயிற்று. அந்த கோஷ்டியில் நம்முடைய தேசத்தவரான ஸ்ரீ உ. வே. வியாகரண வேதாந்த வித்வான் நீலமேகாசார்ய ஸ்வாமி யொருவரே தமிழுணர்ந்தவரிருந்தனர். இந்த ஸ்வாமி இந்த வித்யாலயத்தில் வேதாந்த ப்ரவசந கர்த்தாவாக ஏழுட்டு வருஷமிருந்தவர். மற்ற வித்வான்களெல்லாரும் த்ராவிட கரந்தமேயறியாதவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களும் இவ்வர்த்த விசேஷங்களைக் கேட்டு ஆனந்தஸாகரநிமக்நர்களாயினர். இவர்கள் பெரும்பாலும் த்ராவிட ப்ரபந்தங்களை இழிவாக நினைத்து மிருந்தவர்கள். பலாண்டு பலாண்டு வென்று பரிஹஸிப்பது முண்டிவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய மனம் நீராயுருகுகின்றது. இதை இங்கு நாம் ஆத்மப்ரசம்ஸையாக எழுதிக் கொள்ளவில்லை. விலக்ஷணமானவோர் ஆனந்தம் மேலிட்டு இதை இங்கு எழுதநேர்ந்தது.

“பகவத் விஷயத்தின் பெருமையை இப்பிறவியில் இன்றுதான் நாங்கள் அறியப் பெற்றோம்” என்று அவர்களின் வாயில் வெளிவந்தது மன்றியில், தாங்கள் கற்ற கல்வியெல்லாம் காசுக்கு முதவாதது என்கிற துணிபும் அவர்களுடைய உள்ளத்தில் ஊர்ஜிதமாயிற்று. இவ்வளவோடு இந்த ப்ராஸங்கிக ப்ரஸ்தாவத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வியாஸத்தில் முக்கியமாக அடியேன் விஜ்ஞாபிக்க நினைத்த விஷயங்களை இனிச் சுருக்கமாகவெழுதி முடிக்கிறேன். பகவத் விஷயம் ஸேவித்தவர்களெல்லாரும் பகவத் விஷயாதிகாரிகள் ஆகமாட்டார்களென்பது நீசனேனுடைய நினவு. ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸேவித்தவர்களெல்லாரும் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகாரிகளென்னப் பெறலாம்; பகவத் விஷயாதிகாரிகளுக்கு மாத்திரம் தனிப்பட்டவொரு சிறப்புண்டு; அஃது எளிதில் கிடைக்கக் கூடியதன்று. எம்பெருமானுடைய திருக்குணங்களில் நீர்ப்பண்டமாயுருகிக் கிடப்பதுதான் அது.

அது ஐந்தாந்தர ஸஹஸ்ரந்ற்றவங்களின் பயனாகவே விளங்குகூடியது. “கங்குலும் பகலும்” என்கிற திருவாய்மொழியின் ஈட்டுப் ப்ரவேசத்திலே பட்டரைப்பற்றி ஒரு வாக்யமுள்ளது; அதாவது, “பட்டர் இத்திருவாய்மொழி அருளிச் செய்யும் போதெல்லாம் ‘ஆழ்வார்க்கு ஓடுகிற தசையறியாதே அவருடைய பாவவ்ருத்தியுமின்றிக்கே யிருக்கிற நாம் என் சொல்லுகிறோம்?’ என்று திருமுடியிலே கையை வைத்துக் கொண்டிருப்பர்” என்பதாம். இதனால் பட்டர் தம்மை பகவத் விஷயத்திற்கு அநதிகாரியென்று திருவுள்ளம் பற்றியிருந்ததாகப் புலப்படுகிறது. அது அவருடைய இயற்கையான நைச்யாநுஸந்தானத்தில் சேர்ந்ததாகட்டும். பொதுவாக பகவத் விஷயாதிகாரிகள் தூர்லபர் என்பது அந்த ஸ்ரீஸூக்திகளினால் நன்கு விளங்கும். நாலு வார்த்தைகள் பேசின போதே (அல்லது) எழுதினபோதே இந்த அதிகார அநதிகாரங்களை எளிதாகக் கண்டுணரலாம். பாசுரங்களுக்குப் பொருள் சொல்லிவிடுவதும் ஈட்டுப் பங்க்த்திகளுக்கு அர்த்தமுரைப்பதும் சரமப்பட்டு ஸம்பாதிக்கக் கூடிய யோக்யதையே. ஆனால் “நின்று நின்று நையும் நெடுங்கண்கள் பனிமல்கவே” “என்னெஞ்சம் நின்று நெக்கு அருவி சோருங் கண்ணீர் என்செய்கேனடியேனே” என்னும்படியான நிலைமை வாசிப்பினாலாவது, பங்க்த்திகளை உருப்போடுவதனாலாவது விளையக்கூடியதன்று. சில வ்யக்தி விசேஷங்களை அடியேன் ஸேவித்திருக்கிறேன்; அவர்களுக்கு சப்தார்த்த ஜ்ஞாந யோக்யதையில் சிறிது குறையிருந்தாலும் நெஞ்சில் கனிவு நன்றாக உண்டு. அன்னவர்களின் திருவாக்கிலிருந்து அருளிச் செயல் புறப்பட்டால் ‘அமுதமொழுகுகின்றது’ என்று நினைக்கும்படியா யிருக்குமேயல்லது சொற்கள் வெளிவருகின்றன வென்று நினக்கும்படியிருக்கவேயிராது.

எம்பெருமானாரும் கூரத்தாழ்வான் பக்கலிலே பகவத் விஷயம் கேட்க ஆசைப்பட்டாரென்று கேள்விப்படுகிறோம். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் இக்காலத்தில் எங்ஙனம் கிடைக்கப்போகிறார்கள்? வ்யக்தி விசேஷங்கள் அடியோடு இல்லையென்று சொல்லப்போகாது. இக்காலத்திலும் ஆங்காங்கு விரளர்களாக வுள்ளார்கள். அதுநிற்க. திருவாய்மொழி மூலத்தின்மேல் நன்றாகப் பொருள் சொல்லவும், ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியை அக்லிஷ்டமாக அந்வயிக்கவும் ஸாமர்த்தியம் பெற்றவர்களையும் பகவத்விஷயாதிகாரிகளென்று ஒருவாறு இசையத்தட்டில்லை. இவ்வகையாதிகாரிகள் நாளடைவில் லோபிக்கக் காண்கிறோம். இது மிகவும் சோசநீயமான விஷயம். ஸ்ரீபாஷ்யத்தைச் ச்ருத ப்ரகாசிகையோடுங்கூட பரீக்ஷை கொடுக்க முன்வரக்கூடியவர்கள் பலர் தேறுவார்கள். பகவத் விஷயத்தில் அப்படி பரீக்ஷை கொடுக்கக் கூடியவர்கள் தேறுவது அரிதாயிருக்கின்றது. இது அகாதமான ஸமுத்ரம். இதில் நீஞ்சிக் கரைகாண்பது கஷ்டமே. இதில் உதாஹரிக்கப் பட்டுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ப்ரமாணவசனங்களில் உபஸ்திதியிருக்க வேண்டியது முதற்காரியம். ஈட்டின் பாஷையே விலக்ஷணமாதலால் அதில் வ்யுத்பத்தி யுண்டாகவேண்டியது மிக முக்கியம். இதை ஸாதிப்பதற்கு ஆஸ்தையும் ஸ்வாஸ்த்யமும் ஆவச்யகமாகும். வெகு சரமப்பட்டு இவ்வரிய பெரிய யோக்யதையை ஸம்பாதித்தால் இஹலோக ப்ரயோஜனம் என்னவுண்டு என்று கேட்பவர்களே அதிகம். அவர்களது கேள்விக்கு நாம் என்ன விடைகூற முடியும். ஆத்மானந்தம் அபரிமிதம் என்பதொன்றையே நோக்கவேணும்.

நெஞ்சுக்கோர் திருவடி

T.C.A. வெங்கடேசன்

நம்முடைய பாதங்களை நாம் தமிழில் அடி என்று குறிப்பிடுகிறோம். பெரியவர்களிலிருந்து தொடங்கி எம்பெருமானளவும் அவர்களின் திருப்பாதங்களைக் குறிப்பிடும் போது அவைகளைத் திருவடிகள் என்று கௌரவித்து அழைக்கிறோம்.

இதன்றி, பெரியோரை அடிகள் என்றே அழைக்கும் க்ரமமும் தமிழில் உள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றியவர் இளங்கோ அடிகள் என்பராவார். சமீப காலத்தில் பாரத நாட்டிற்கு ஸ்வதந்திரம் வாங்க பெருமுயற்சி செய்த பெரியவரை, காந்தி அடிகள் என்றழைத்தனர் என்றும் பார்க்கிறோம்.

திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானின் அடியவர்களின் பெருமையைக் கூறும் பயிலும் சுடரொளி பதிகத்தில், நம்மாழ்வார் அவர்களை "அடியார் தம் அடியார் எம் அடிகளே" என்கிறார். இங்கு அடிகள் என்பது நம் ஸ்வாமிகள் என்றதாயிற்று.

இது எவ்வளவு செல்கின்றதென்றால், எம்பெருமானும் அதைத் தன் திருநாமமாகக் கொண்டான் என்பதே. நம்மாழ்வார் தம்முடைய திருவாய்மொழியில் "மலர்மகள் விரும்பும் நம் அரும்பெறல் அடிகள்" என்றும், "திருவுடை அடிகள்" என்றும், "திருமேனி அடிகள்" என்றும், "செங்கனிவாய் எங்கள் ஆயர் தேவு அத்திருவடி" என்றும் பலவிடங்களில் கூறுகிறார். திருமழிசையாழ்வாரும் நான்முகன் திருவந்தாதியில் "திறம்பேன்மின் கண்டீர் திருவடி தன் நாமம்" என்கிறார்.

"தமருகந்தது எப்பேர் மற்றப்பேர்" என்றாரிறே பொய்கையாழ்வாரும். "நல்லவர் 'சதங்கையழுகியார்' என்று திருநாமம் சாத்தினாராகில், நாராயணாதி நாமங்களைக் காட்டிலும் அத்தை விரும்பும்" என்பது பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் ஸ்ரீஸூக்தி.

இரண்டையும் சேரப் பிடித்து திருவாய்மொழி 4.9.11 பாசுரத்தில் சாதிக்கிறார் நம்மாழ்வார்.

திருவடியை நாரணனைக் கேசவனைப் பரஞ்சுடரை

திருவடி சேர்வது கருதிச் செழுங்குருகூர்ச் சடகோபன்

திருவடிமேல் உரைத்த தமிழ் ஆயிரத்துள் இப்பத்தும்

திருவடியே அடைவிக்கும் திருவடி சேர்ந்து ஒன்றுமினே

எம்பெருமானையும் அவன் திருவடிகளையும் சுமந்ததால் திருவடி என்றே பெயர் பெற்றனர் கருடனும் அநுமனும். இது நிற்க.

இவ்வாறு இருக்கும் எம்பெருமானுக்கும் ஆசார்ய ஸார்வபௌமர்களுக்கும் உள்ள திருவடி நிலைகள் அவர்கள் அடி பணிந்தவர்களாகவே கொண்டாடப்படுகின்றன.

எம்பெருமான் திருவடிகளாக நம்மாழ்வார் எண்ணப்படுகிறார். இதனாலேயே திருக்கோவில்களில் எம்பெருமான் திருவடி நிலைகள் இன்றளவும் ஸ்ரீ சடகோபன் என்றும் சடாரி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. வேதாந்த தேசிகன் தம்முடைய பாதுகா ஸஹஸ்ரத்தில் நம்மாழ்வாரையே கொண்டாடினர் என்பர் பெரியோர்.

ஆதிசேஷன் எம்பெருமான் திருவடி நிலைகளாய் இருந்தான் என்பதை பொய்கையாழ்வாரும் "நின்றால் மரவடியாம்" என்கிறார். ஸ்ரீ ராமாயணத்தில், பெருமானை காட்டிலிருந்தும் அழைத்துச் செல்ல வந்த பரதாழ்வான், அது கூடப் பெறாமையாலே அவன் பாதுகைகளை "அதிரோஹ ஆர்ய

பாதாப்யாம் பாதுகே" என்று கேட்டான். அவைகள் பொன்னினால் பூணப்பட்டுள்ளன என்றும் அவன் கூறுகிறான், "ஹேம பூஷிதே" என்று. காட்டிற்குத் திரவிரி தரித்துத் தவம் செய்யச் சென்ற பெருமான், பொன்னாலான பாதுகைகளை அணிந்திருக்க மாட்டார் என்பதால், அங்கு எம்பெருமான் திகைத்து நின்றான் என்றும், உடனிருந்த இளையபெருமான் பரதன் கேட்ட மரவடிகளாய் மாறினான் என்றும், அதைத் தான் இவ்விடத்தில் பொய்கையாழ்வார் சொன்னார் என்று ரசமாகப் பணிப்பர் பெரியோர்.

நம்மாழ்வாரின் திருவடிகளாக இருந்தவர் மதுரகவி ஆழ்வார். இதனால் நம்மாழ்வாரின் சந்நிதிகளில் அவருடைய திருவடி நிலைகளை நாம் யாசிக்கும் போது மதுரகவிகள் சாதிக்க வேண்டும் என்கிறோம். திருவரங்கத்தில் இப்படி இருந்தாலும், ஆழ்வார் திருநகரி போன்ற திவ்யதேசங்கள் அனைத்திலும் அவைகள், மாறன் அடி பணிந்துய்ந்தவராகையால் இராமாநுசன் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

உடையவருடைய திருவடிகள் "பாதுகே யதிராஜஸ்ய" எனப்பட்டவரான முதலியாண்டான் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. திருமலையில் மட்டும் உடையவருடைய திருவடி நிலைகள் "ஸ்ரீராமாநுஜாசார்ய ஸ்ரீபாதாம்போருஹத்வயம்" என்று திருவேங்கடமுடையானாலேயே அபிமானிக்கப்பட்டவரான அநந்தாழ்வான் என்று கூறப்படுகின்றன.

இப்படியே ஏனைய ஆசார்யர்களின் திருப்பாதுகைகளும் அவரவர்களுடைய ப்ரதான சிஷ்யர்களாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன என்று நாம் அறிகிறோம்.

இப்படி அந்த ஆசார்யர்களின் திருவடிகளாகவே தம் வாழ்நாளில் இருப்பதைப் பெரியோர்கள் விரும்பியும், இவ்வுடலை விட்டு நீங்கும் போது தங்கள் ஆசார்யன் திருவடிகளை அடைந்தார்கள் என்றும் நாம் கூறப் பார்க்கிறோம். மேலும் கேண்மின்.

எம்பெருமான் மற்றும் பெரியோர்களின் திருவடிகளிலே தான் நமக்கு வாழ்வு என்பதை நம்மாழ்வார் "தாழ்ச்சி மற்றெங்கும் தவிர்ந்து நின் தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சி" என்றார். அனைத்து ஆழ்வார்களும் எம்பெருமான் திருவடிகளை அடைவதையே தமக்கு எல்லாமாகக் கொண்டார்கள் என்பதை அவர்கள் திருவாக்கில் "திருவடித் தொழுவான்" என்றும், "திருவடி அடைந்தேன்" என்றும், "திருவடி பிரியா வண்ணம்" என்றும், "திருவடியே வணங்கினேனே" என்றும், "திருவடியே பேணினே" என்றும், "அடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேனே" என்றும் பலபடி உரைக்கக் காண்கிறோம்.

அத்திருவடிகளே நமக்கு எல்லாம் என்பதையும் அவர்கள் "திருவடியே துணை" என்றும், "திருவடி சேர்ந்து உய்கிற்பீர்" என்றும், "திருவடியே கூடகிற்பீர்" என்றும், பிறவும் கூறுகின்றனர்.

அத்திருவடிகளை நம் தலைமேல் சூடுவதே நமக்கு உஜ்ஜீவனம் என்பதை திருமங்கையாழ்வார் "தளிர் புரையும் திருவடி என் தலை மேலவே" என்றும், நம்மாழ்வார் "உன் திருவடிச் சூடும் தகைமையினால்" என்றும், "நெற்றியுள் நின்று என்னையாளும் நிரைமலர்ப் பாதங்கள் சூடி" என்றும் உரைத்தார்கள்.

தம்மடியார் விரும்பியதையே தானும் உகப்பவனான எம்பெருமானும் திருக்கோயில்களில் இன்றளவும் தன் திருவடிகளைக் காட்டும் திருநாமத்தை தானும் தன் திருநெற்றியில் உகந்து அணிகிறான் என்று பார்க்கிறோம்.

"வாழ்த்துவார் தம் மலரடி என் சென்னிக்கு மலர்ந்த பூவே" என்கின்றனர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்.

மேலும் அத்திருவடிகளுக்குச் செய்யும் கைங்கர்யமே நமக்கு போதுபோக்கு என்பதை நம்மாழ்வாரும் "திருவடிக்கீழ்க் குற்றேவல்" என்றார்.

இப்படி எம்பெருமானுக்கும் அவன் அடியார்க்கும் திருவடி நிலைகளாக அவர்கள் அடிபணிந்தவர்கள் இருப்பது, நாம் காணும் விஷயமாய் இருக்க, மேலும் ஒரு அதிசயோத்தியைக் காட்டுகிறார் திருவரங்கத்தமுதனார்.

(தொடரும்)

ஸ்ரீராமாநுஜதாஸோஹம்

ஸ்ரீ:

Srimathe Ramanujaya Namaha Srinivasaya Mangalam Sri Varavara Munaye Namaha

SRI BHAGAWAT RAMANUJA SIDDANTHA PRACHAR SABHA (Regd.)
(301. RNA Park View. Road No. 4. CHEMBUR. MUMBAI – 400071) CONTACT NOS. 9869441127 / 9821013274

RAMANUJA DASOHAM
ஸ்ரீராமாநுஜ தாஸோஹம்

ஸ்ரீராமானுஜதாஸோஹம்

SRI BHAGAWAT RAMANUJ SIDDANTHA PRACHAR SABHA (Regd.)

(Regn No.: 798 dated 23.05.2003 under Societies Regn. Act, 1860 & FR-25901 dated 16.10.2003 under Bombay Public Trust Act 1950)

Regd. Off.: 301, RNA Park View, Road No. 4, Opp. Gandhi Maidan, Chembur, Mumbai-400071.

Mob.: 98210 13274

Portal: <https://www.mumbairamanujasabha.org>

Patron Saints

Sri Vanamamalai H H Sri Madhurakavi Ramanuja Jeer Swamigal

Sri Tirupathi H H Periya Kovil Kelvi Appan Jeer Swamigal &

H H Siriya Kovil Kelvi Appan Jeer Swamigal

Managing Committee

President

Sri P Sundararajan

Vice President

Sri S Ramanujam

Hon. Gen. Secretary

Sri P V Kulasekhar

Hon. Treasurer

Sri P Srinivasan

Members

Sri R Raghavan

Sri S Seshadri (Mulund)

Sri K S Ravi

Sri S Raghunathan

Sri S Ramesh

Sri P Thiruvengadam

Sri S Raghavan

Sri A P Kannan

Sri P S Ramanujam

Sri M P Govindarajan

Sri V Suresh Kumar

Sri K Gopal Chari

Sri R Ramachandran

Sri (Dr) K Raghuraman

Sri S Vijayaraghavan

Sri R Sundararajan

Hon. Advisors

Sri S Pattabhiraman Sri S Sadagopan

Sri R G Rajan

Internal Auditor

Sri C Rajagopalan

OUR MOTTO : SERVICE TO HUMANITY IS SERVICE TO GOD

ALL ARE WELCOME TO JOIN SRI RAMANUJA FAMILY

SABHA MEMBERSHIP DETAILS

1. Life Membership Rs. 1010/- (One time payment)
2. Patron Family Membership Rs. 15010/- (One time payment)

Our Bank details For payment of Membership Fee or any Donation :

State Bank of India, Chembur Branch, Mumbai – 400071

A/c Name: “SRI BHAGAWAT RAMANUJA SIDDANTHA PRACHAR SABHA”

SB A/c No.: 10339724389 – IFSC : SBIN 0000533

Email: mumbairamanujasabha@gmail.com

website: <https://www.mumbairamanujasabha.org>

Facebook: <https://www.facebook.com/ramanujasabha.mumbai.5>

Youtube: <https://www.youtube.com/channel/UCjK5Kx25iv5U8vUH0Jzn0Gw>

ஸ்ரீராமாநுஜதாஸோஹம்
SRI RAMA JAYAM

SRIMATHE RAMANUJAYA NAMAHA | SRI VARAVARAMUNAYE NAMAHA |

PRESIDENT'S PAGE

SRI RAMANUJADASA ASTHIKA BANDHUS !

Namaskarams to all. Adiyen am very glad to communicate with you once again thru' this medium.

After the recent Omicron scare, we hope and feel that we are inching slowly towards the end of this once-in-a-century pandemic. We pray to Sri Ramanuja and thru' him to Lord Gitacharyan to fulfil our wishes and truly bring a closure to a very very painful 2-year phase in our lives. But, by no means, we can let our guards down and we should continue to follow all the pandemic protocol for quite some time more.

After observing Thirunakshatrams of all Azhwars and Acharyas in a low key or thru' on-line activities, for nearly 2 years, we hope and pray that starting from the New Year, "Subhakrit Varusham", we should get back to our old ways of celebrations, starting with "Padi Vizha" for Ramanujar, on Chithirai Thruvathirai day. That will set the proper tone for all celebrations during the "Subhakrit Varusham".

Adiyen am happy that our association with "Gitacharyan" has been very fruitful and has been immensely beneficial to our Members who get access to plenty of samprathaya articles and information. It is Adiyen's appeal to all our members to participate in this venture and contribute in their own way to make our "Sri Ramanuja Dasoham", more interesting and informative.

Our Sabha, as indicated earlier, is preparing to set up a Ubhayavedanta Learning and Research Centre in Mumbai. We welcome suggestions as well as volunteers to work on this future project. We also require volunteers who can devote their time and ideas to the current activities of the Sabha.

It is Adiyen's sincere appeal to all our Members, to enrol more members to our Sabha so that our services will reach many more Ramanuja Dasas.

With love and regards to all.

Adiyen Ramanujadasan
P. Sundararajan

Our Sabha's Annual Report for the year 2020-2021 has already been despatched to all our Members. Our Eighteenth Annual General Meeting will be held on Sunday, 27th February, 2022 at 4 pm on the virtual platform of Zoom. As many members as possible are requested to join the meeting and contribute in the discussions.

The necessary link for the AGM will be shared thru the WhatsApp groups of the Sabha and email. Those who do not get the link may contact on 9869441127/9967032936 or send an email to mumbairamanujasabha@gmail.com

ஸ்ரீராமாநுஜதாஸோஹம்

குலசேகராழ்வார்

தனியன்கள்

(உடையவர் அருளியது)

இன்னமுதம் ஊட்டுகேன் இங்கே வா பைங்கிளியே
தென்னரங்கம் பாடவல்ல சீர்ப் பெருமாள் – பொன்னஞ்
சிலை சேர் நுதலியர் வேள் சேரலர்கோன் எங்கள்
குலசேகரன் என்றே கூறு.

(மணக்கால் நம்பி அருளியது)

ஆரங்கெடப் பரன் அன்பர் கொள்ளார் என்று அவர்களுக்கே
வாரங்கொடு குட்பாம்பில் கையிட்டவன் – மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்த செங்கோல் கொல்லிகாவலன் வில்லவர்கோன்
சேரன் குலசேகரன் முடிவேந்தர் சிகாமணியே.

ராகம் - இந்தோளம் குலசேகரப்பெருமாள் தாளம் : ஆதி

20-வது மேளகர்த்தா நடபைரவி ஜன்யம் இந்தோளம்

ஆ : ஸ க1 ம1 த1 நி1 ஸ், அவ : ஸ் நி1 த1 ம1 க1 ஸ

பல்லவி

குலசேகரப்பெருமாள் குணம் போற்றி வாழ்வோம் நாம்

திருவஞ்சிக்களம் வந்த திடவ்ரதனின் அருட்செல்வர் (செல்வராம்)

(குலசேகரப்பெருமாள்)

அனுபல்லவி

கௌஸ்துப மணி அம்ஸர் ===== கலி தீர்த்த கவி அரசன்

கலிமாசிப் புனர்பூசம் புவியில் வந்த புகழ் வேந்தன்

(குலசேகரப்பெருமாள்)

சரணங்கள்

ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டு .

கதை ராமாயணம் கேட்டு கசிந்து கண்ணீர் மலகி

கரன் அரக்கனை அழிக்கப் படை திரட்டி முழக்கி நின்றார்

குட்பாம்பைக் கரம் தொட்டு குற்றமற்ற அந்தணர்கள்

குலம் போற்ற வாழ்ந்த செம்மல் குவலயமும் போற்றும்

(எங்கள் குலசேகரப் பெருமாள்)

பெருமாள் என்றே பெயரும் கொண்ட குலசேகரன் தாள் வாழியே !

திருமொழி நூற்று ஐந்தும் தந்த திருவருட் செல்வர் வாழியே !

திருவரங்கத்தில் வீதியமைத்த செந்தமிழ் வேந்தன் வாழியே !

முகுந்தமாலை மகிழ்ந்தளித்த பல்மொழிச் செம்மல் வாழியே !

மன்னனும் மக்களும் மாலவன் அடியார்கள் என்று உரைத்தோன் வாழியே !

பெருமாள் முன்பு படியாய்க் கிடக்கும் அடியார்க்கடியன் வாழியே !

கொல்லி காவலன் கூடல் நாயகன் கோழிக் கோன் என்றும் வாழியே !

சேரலர்கோன் என்றும் வாழியே குலசேகரன் தாள் வாழியே !

குலசேகராழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

இயல், இசை: பா. சுந்தரராஜன், மும்பை

2022 பிப்ரவரி கீதாசார்யன்

கைங்கர்யத்தின் பெருமை

திருநாராயணபுரம் திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை
ஸ்ரீ உ.வே. சதாபிஷேகம் கோவிந்த நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமி

கைங்கர்யம் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள்

ஸ்வாமி திறத்தில் தாஸ் பூதன் ‘கிம் கரவாணி கிம் கரவாணி’ எத்தைச் செய்வேன் என்று எப்போதும் ஓர் அடிமைச் செயல் செய்யத் துடித்துக் கொண்டிருப்பவன் “கிங்கரன்” எனப்படுகிறான். அவனின் செயலுக்கு ‘கைங்கர்யம்’ எனப்பெயர். தமிழில் அடிமைச்செயல், பணிவிடை எனக் கொள்ளலாம்.

தகாத விஷயத்தில் அடிமைச் செயல் துன்பத்தையே பயப்பதால் வெறுக்கத் தக்கதே:

உலகில் உடலைப் பேண எண்ணுபவர்கள் அனைவருமே, அதற்குத் தக்க பொருள் முதலியனவற்றை அளிக்குமவர்களுக்கு அடிமைகளாய் அடிமைச் செயலில் ஈடுபட்டே உள்ளனர். அவர்கள் அனைவருமே இவ்வடிமைத் தொழிலை உவந்து செய்வதில்லை. கடனே என்றுதான் செய்கிறார்கள். காரணம் இவ்வடிமைத் தொழில் துன்பத்தையே விளைவிப்பதொன்று. ஆகவேதான் இதனை ‘ஸேவா ச்வவ்ருத்தி: ஆக்யாதா’ ‘அடிமைத் தொழில் என்பது நாயின் செயலெனப் படுகிறது’ என்று பெரியோர் இதனை நிந்தனை செய்து கூறுவர்.

வகுத்த விஷயத்தில் அடிமைச் செயல் இன்பத்தையே பயப்பதால் கொள்ளத்தக்கதே:

இவ்வடிமைச் செயலாகிற கைங்கர்யம் ச்ரிய:பதியான எம்பெருமான் திறத்திலும், அவன் அடியார் திறத்திலும், தன் ஆசார்யன் திறத்திலும் செய்யப்படுமேயானால் அது ‘ஸ்வவ்ருத்தி தனக்கேற்ற செயல்’ எனக் கொண்டாடப் படுகிறது. இதற்கும் முக்கிய காரணம் - ச்ரிய:பதியான எம்பெருமானும் அவனைப் பற்றிக் கிடக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் அவர்களில் ஒருவராய் நமக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரம் ப்ரஸாதித்து வைஷ்ணவனாக்கி அறிய வேண்டும் அர்த்தங்களை யெல்லாம் அறிவித்த ஆசார்யனும் நமக்கு வகுத்த ஸ்வாமிகளாயிருப்பதேயாம்.

எப்படியெனில், ஒரு பெண்ணுக்கு கணவனே வகுத்த ஸ்வாமி, ஓர் பிள்ளைக்குத் தாய் தகப்பனே வகுத்த ஸ்வாமி என்பது போல. இவர்களிடத்து அன்பிருந்தால் இவர்கள் திறத்து அடிமைசெயல் இன்பமாகத்தானே உலகில் காண்கிறது.

வகுத்த ஸ்வாமி எம்பெருமானும், அவனடியார்களும், ஆசார்யனும்:

கணவனும், தாய்தந்தையரும் வகுத்த ஸ்வாமிகளாயினும் அவர்களின் உறவு கர்மமடியாக உண்டான சரீரத்தையிட்டு உண்டானதாகையாலும், அவர்கள் மனைவியும், பிள்ளையும் பணி செய்யும் போதுதான் தங்கள் குறை நீங்கும் குறைவாளர்களாக இருப்பதாலும், ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் இம்முன்று குணங்களைக் கொண்டிருக்கும் உடலுடையவர்களாகையாலும், அவர்கள் திறத்தில் அடிமைச் செயல், கைங்கர்யம் செய்பவனுக்குத் துன்பத்தையும் உண்டாக்குகிறது. அப்படியல்லாமல் எம்பெருமானும், அவனடியார்களும், ஆசார்யனும் ஒரு காரணமுமின்றியே, இச்சேதனனுக்கு வகுத்த ஸ்வாமிகளாகையாலும், தன்படியே இம்மூவரும் எல்லாவற்றாலும் நிறைவு பெற்றவர்களாகையாலே, இச்சேதனன் இட்டது கொண்டு உகப்பவர்களாகையாலும், எப்போதும் ஸத்வ குணமே தலையெடுக்கப் பெற்றவர்களாகையாலும், இவர்கள் திறத்தில் அடிமைச் செயல் கைங்கர்யம் துன்பம் விளைவிக்காமல் இன்பத்தையே தரும். தவிர, உலகோரும் கொண்டாடும்படியிருக்கும்.

இவர்கள் மூவருமே வகுத்த ஸ்வாமிகள் என்பதற்குச் சான்று :

திருமந்திரம், த்வயம், சரமச்சலோகம் என்பவை மூன்றும் ரஹஸ்யத்ரயம் எனப்படுகின்றன. இவை மூன்றுமே எல்லா சேதனர்களுக்கும் கைங்கர்யமே மேலான பயன் என்று ஒதுகின்றன.

அதில், திருமந்திரம் : “இச்சேதனச் சரிய:பதியான எம்பெருமானுக்கும் அவன் அடியார்களுக்கும், தன் ஆசார்யனுக்குமே அடிமைப்பட்டவனாகையாலே இவன் பெற்றிருக்கும் அறிவால் தன்னையும், தனக்குப் பயனையும் உள்ளபடி அறிந்து, ஸ்ரீமானான நாராயணனுக்கும், அவனடியார்களுக்கும், ஆசார்யனுக்குமே எல்லா அடிமைகளையும் செய்பவனாக வேணுமென விருப்பம் கொள்ளக் கடவன்” எனக் கூறுகிறது.

த்வயம் என்பது அவ்வடிமையை முன் அறிவித்த மூவர் திறத்திலும் பெற, பெரிய பிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு அவளுடன் என்றும் விட்டுப் பிரியாமல் (சார்ந்திருக்கிற) ஸ்ரீமந் நாராயணனையே உபாயமாகக்கொள்ள வேணும் என்பதனையும், இம்மூவர் திறத்திலும் தான் பண்ணும் கைங்கர்யம் இன்பமாயிருப்பதால் செய்யும் தனக்கு அதில் தனக்கெனவும் ஓர் எண்ணம் உண்டாகுமாகையால் அதைத் தவிர்த்துத் தரவேணும் எனவும் வேண்டக் கடவன் என்கிறது.

சரமச்சலோகம்: எம்பெருமானை பேற்றுக்கு உபாயமாகப்பற்றுமவன், எம்பெருமான் ஒருவனைத் தவிர மற்ற யாரையும் யாதொன்றையும் உபாயமாகக் கொள்ளாமல், அவர்களையும், அவைகளையும் முன்பு ஏற்பட்டிருந்த பழக்கத்தோடு விட்டே, எம்பெருமானை உபாயமாகப் பற்றவேணும். அப்படிப் பற்றியவனுக்கே, எம்பெருமான் தன்னை உபாயமாகப் பற்றினவன் கோரின பயனைத் தடுக்கும் எல்லா இடையூறுகளையும் தானே போம்படி செய்வான் என்கிறது.

ஆக, இம்மூன்று ரஹஸ்யங்களால், ஜீவாத்மாவின் அடிமை நிலைமையையும் அவனுக்குப் பயன் கைங்கர்யமே என்பதனையும் நாம் அறியலாகிறது.

இனி இக் கைங்கர்யத்தைப் பற்றிச் சிறிது அறிவிக்கிறோம்:

இக்கைங்கர்யம் என்னும் பணிவிடை இதற்கு இட்டுப் பிறந்த சேதனனால் த்ரிகரண சுத்தியுடன் செய்யப்பட வேண்டியதொன்று. அதாவது சரிய:பதியான எம்பெருமான் திறத்திலோ, அவனடியார்கள் திறத்திலோ, தன் ஆசார்யன் திறத்திலோ, பணிவிடை செய்யப்புக்கவன் தன் மனமும், வாக்கும், உடலும் அப்பணிவிடையில் ஒன்றி மனத்தாலும், வாக்காலும், உடலாலும் அப்பணிவிடைகளைச் செய்யவேண்டும். மனத்தால் கைங்கர்யம் செய்யும் வகை:

மனத்தால் கைங்கர்யம் செய்யும் வகையாவது, முன்பு தெரிவித்தபடி தனக்கு வகுத்த ஸ்வாமிகளான மூவருக்கும் “இப்போதுள்ள பெருமை போதாது. மேன்மேலும் ஆயுளாலும், ஆரோக்கியத்தாலும், தனத்தாலும், புகழாலும், இன்னும் இவ்வளவில் எவையெவை அவர்களுக்குச் சிறப்பை விளைவிக்குமோ அவைகளெல்லாம் குறைவற நிரம்ப உண்டாகவேணும்” என்று மனத்தால் அளவு கடந்து நினைக்கையாம்.

வாக்கால் கைங்கர்யம் செய்யும் வகை:

வாக்கால் பணிவிடை செய்கையாவது, இம் மூவருடையவும் திருமேனியையும், திருமேனிகுணங்களையும் ஆத்மகுணங்களையும் அவைகளை வெளிப்படுத்தும் செயல்களையும், வேதம் முதலான சாஸ்த்ரங்களும், ரிஷிகளும், ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும் எவ்வகையில் காட்டியிருக்காறார்களோ, அவ்வகையில் அவர்களின் திவ்ய க்ரந்தங்களை நன்கு கற்று, இம்மூவர்களும் உகக்கும்படி, அவர்களின்

திருமுன்பும், மற்றையிடத்திலும் தங்கள் தங்கள் அறிவிற்கும் ஆற்றலுக்கும் தக்கபடி மூலத்தை விண்ணப்பித்தோ, அர்த்தங்களை விண்ணப்பித்தோ, இப்படி ஏதாவது ஒரு வகையில் வாக்கால் பேசுவதுதான்.

4(தாங்கள் எப்பாஷையினாலாயினும் நன்றாக வித்யையைக் கற்றிருந்தாலும் அவ்வழியில் செல்லாமல் நம் பூர்வர்களின் கவிகளையே, க்ரந்தங்களையே பயின்று, சொல்லி, தங்கள் வாக்கை ஸத்தை பெற வேண்டுமே தவிர, புதிதாக கவிகளைப் புனையப்படுக்கால், எம்பெருமானுடன் நம்பூர்வர்களுக்குண்டான இணக்கம் நமக்கில்லாமையால், அது சுவை பெறுவது கடினம், உலகமும் அவைகளை அவ்வளவாக ஆதரிக்காது; இது என் அபிப்ராயமே.)

உடலால் கைங்கர்யம் செய்யும் வகை :

உடலால் செய்யப்படும் கைங்கர்யத்துக்கு - பணிவிடைக்கு ஒருவகை தொகையே கிடையாது. கீழ்ச் சொன்ன மூவருடைய உகப்புக்காக அவனவன் பெற்றிருக்கும் உடல்வலிமைக்குச் சேர, தானும் தனக்கு அடங்கிய மற்றையாருமாக ஓர் குடும்பம் முழுதுமே எல்லாம் செய்வதாம். இதில் சிறிது, பெரிது என்று வாசி கிடையாது. இதனை இளையபெருமான், “தேவரீரும் பிராட்டியும் மலைத்தாழ்வரைகளில் பிராட்டி கை பிடித்துக் கொண்டு உலாவியருளும்போதும் தேவரீரும் பிராட்டியும் படுத்துக் கண் வளரும்போதும் எல்லா பணிவிடைகளையும் அடியேன் ஒருவனே செய்ய வேணும். அதில் தேவரீர் அவ்வோ கைங்கர்யங்களில் முகப்பே கூவிப் பணி கொள்ளாய் என்கிறவளவில் அருளப்பாடிட்டு அழைக்க கைங்கர்யம் செய்ய வேணும்” எனப்பெருமான் பிராட்டியுடன் வனயாத்ரை புறப்படும்போது பிராட்டியை முன்னிட்டுக் கொண்டு ப்ரார்த்தித்துப் பெற்றார்.

நம்மாழ்வாரும் “ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னி வழுவினா அடிமை செய்ய வேண்டும் நாம்” எனத் திருவேங்கடமுடையானிடம் எல்லாப் பணிகளும் செய்யவேனுமென்று பாரித்தார். ஆனால் நம்மாழ்வார் எம்பெருமானின் குணங்களை நினைத்தால் ‘காலாமும் நெஞ்சழியும் கண் சுழலும்’ என்கிறபடியே தரித்திருந்து தன்செயல் செய்ய முடியாதவராகையாலே எம்பெருமானைத் தான் அனுபவித்த அனுபவங்களுக்குப் பாசுரமிட்டு வாயார ஏத்தி வாழ்த்தி வாக்கால் மட்டுமே கைங்கர்யம் செய்தார். “ஒழிவில்கால்”த்துக்கு அடுத்த திருவாய்மொழியான “புகழும் நல்லொருவன்” என்கிற திருவாய்மொழி நம்மாழ்வார் வாசிக கைங்கர்யம் செய்தபடியைக் காட்டுகிறது என்று காட்டப்பட்டிருந்தாலும் ஆழ்வாருடைய திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி இந்நான்குமே மற்றைய ஆழ்வார்களின் திவ்யப்ரபந்தங்களுடன் கூடி எம்பெருமானையே புகழ்வதால் வாசிக கைங்கர்யமே ஆகின்றன.

ஆகவேதான், இன்றைக்கும் எம்பெருமான் ஸந்திதிகளில் நித்யமாகவும், உத்ஸவ காலங்களிலும், புறப்பாட்டில் எம்பெருமானுக்கு முன்பாக திவ்யப்ரபந்த ஸேவையும், எம்பெருமானுக்கு பின்பாக வேதபாராயணமும், ஆஸ்தானத்தில் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்த ஸேவையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலே வாசா கைங்கர்யமாகவே நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

இவ்விதம் திவ்யப்ரபந்த ஸேவையாலே வாசிக கைங்கர்யம் செய்பவர்களுக்கு ‘அத்யாபக ஸ்வாமிகள்’ என்றே பெயர் இன்றைக்கும் வழங்க வருகிறது.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் விஷயமான எழுபத்து மூன்று செய்திகள்

(அவர் இந்நிலவுலகில் 73 திருநகூத்திரங்கள் எழுந்தருளியிருந்ததை நினைவில் நிறுத்திக் கொள்ளும் வண்ணமாகத் தொகுக்கப்பட்ட 73 செய்திகளின் 5-ம் பாகம்)

(ஸ்ரீமாமுனிகளின் அவதாரத்தின்போது, ஸ்ரீரங்கம் நம்பெருமானை மனதில் கொண்டு அவர் பெற்றோர்கள் இட்ட பெயர் 'அழகிய மணவாளன்'. அதையொட்டி, அவர், 'அழகிய மணவாள நாயனார்' என்றும் 'அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார்' என்றும் அழைக்கப்பட்டார். ஆனால் இதற்கு முன் 'அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார்' என்ற பெயர் 'ஆசார்யஹ்ருதயம்' அருளிய ஸ்வாமி பிள்ளை லோகார்யாசாரிய ரின் திருத்தம்பியாருக்கும் இருந்தது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.)

66. வடதேசத்து எம்பெருமான்களை மங்களாசாஸனம் செய்திட பாரித்திருந்த மணவாள மாமுனிகள் அவ்வாறு தாம் செய்ய இயலாமையைச் சிந்தித்து திருமலையாழ்வார் காலட்சேபக் கூடத்திலே எழுந்தருளியிருக்க, அவருடைய சிஷ்யர்களில் ஒருவரான ராமாநுஜதாஸர் “அடியேன் தேவரீர் திருவடிகளில் முன்னிட்டு வடதேச திருப்பதிகளை யெல்லாம் தேவரீர் மங்களாசாஸனமாக தொழுதுவந்து அந்தப்படியே ஸமர்ப்பிக்கிறேன்” என்று பணிவுடன் விண்ணப்பித்திட, குமாண்டூர் இளையாழ்வார் பிள்ளையை அழைத்தருளி ராமாநுஜதாஸரைக் கூட்டிக்கொண்டு வடதேச திருப்பதினை ஸேவித்து வாரும் என்று விடை கொடுத்து அனுப்பினார்.

அவர்களும் வடதேச எம்பெருமான்களை மங்களாசாஸனம் செய்தருளினபிறகு பத்ரிகாச்சரமம் அடைந்து, அங்கே எழுந்தருளியிருந்த பிற்காலத்தில் கந்தாடை இராமானுசமுனி என்ற திருநாமத்தைக் கொண்ட அயோத்யை ராமாநுஜ ஐயங்காரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு பத்ரிநாராயணனை மங்களாசாஸனம் செய்தருளினார்.

கோயிலண்ணன் ஜீயருடைய நியமனப்படி திருமலைக்கு எழுந்தருளி புரட்டாசி ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தில் திருமலையப்பனை மங்களாசாஸனம் செய்து மீண்டு வருகின்ற போது, பேரருளாளனுக்கு சாலைக்கிணற்றிலிருந்து திருமஞ்சனக் கைங்கரியம் செய்தருளினார். ஸ்ரீவானமாமலை ஜீயருக்கு பெரிய பெருமாள் ஸந்நிதியில் பூபாலராயன் தட்டிலே எழுந்தருளியிருந்த அரங்கநகரப்பனை ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

அப்பொழுது நாட்டை ஆண்டு வந்த மகாபலிவாண நாதராயன், ஜீயரை ஆசிரயித்து, அவருடைய நியமனத்தாலே திருமாலிருஞ்சோலை திருக்கோயிலில் புனர் நிர்மாணம் செய்தான்.

ஜீயரும் ஆழ்வாரைத் திருவடி தொழவேணுமென்று பாரித்து திருப்புல்லாணி வழியாக ஆழ்வார் திருநகரி எழுந்தருளினார். போகும் வழியில் தாமும் சிஷ்யர்களும் இளைப்பாற நிழல் தந்த புளிய மரத்திற்கு மோகூடம் அருளினார். ஆழ்வார் திருநகரியில் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில், தம்முடைய காலத்தில் ஏற்படுத்தி வைத்த பூபதித்திருநாளான அதை உத்ஸவத்தில், உபயநாச்சிமார்களோடு திருத்தேரிலே திருவீதி எழுந்தருளும் வைபவத்தை காணப்பெறாமையாலே வருந்தி,

தேவியருந்தாமும் திருத்தேரின்மேலரங்கர்

மேவி விக்கிரமன் வீதிதனிற் - சேவைசெயு

ஸ்ரீராமாநுஜதாஸோஹம்

மந்தச்சுவர்க்கத்தையநுபவிக்கப் பெற்றிலமே

யிருந்தத்திருநாளிலே யாம்.

என்று பாசுரமிட்டார்.

67. அங்கிருந்தும் புறப்பட்டு மீண்டும் கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார். திருமாலிருஞ்சோலை நிர்வாஹகராக எதிராஜ ஜீயர் என்னும் திருநாமம் உடையவராய் எழுந்தருளியிருந்த ஜீயரை அனுப்பியருளினார். துளுவ வம்சத்திலே தோன்றி தேசாந்தரத்திலே திரிந்துக் கொண்டிருந்தான் ஒரு பிள்ளை, ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்க அவனுக்கு ஸ்ரீராமானுஜ தாஸர் என்று தாஸ்ய நாமம் ப்ரஸாதித்து அவனைக்கொண்டு பெருமாள்கோயில் தொடக்கமான திருப்பதிகளில் கைங்கர்யம் செய்தருளினார்.

68. பெரியாழ்வார் திருமொழிக்கு பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்த வியாக்கியானம் முதல் 432 பாட்டுக்களுக்கு சுவடிகளை கரையான் அரித்து கிடைக்காமல் போனதனால், அதற்கு வியாக்கியானம் செய்தருள திருவுள்ளமாய் ஆழ்வார் திருநகரியிலே எழுந்தருளியிருந்த திருப்பாணாழ்வார் தாஸருக்கு ஓலை அனுப்பியருளினார். திருந்தவன கைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருந்த அவர் உடனே புறப்பட்டு திருவரங்கம் சென்றடைந்தார். அவரையும் கூட்டிக்கொண்டு 4 திருமொழியளவும் (432) நன்றாக வியாக்கியானம் செய்தருளி மற்றை 40 பாட்டுகளுக்கு கரையான்களால் அரிக்கப்படாத எஞ்சியிருந்த பூர்வர்கள் வியாக்கியானத்தை அத்தோடு சேர்த்தருளினார். கந்தாடை நாயன், ஜீயர் அருளிச்செய்த வியாக்கியானத்தை ஸேவித்து, ஜீயர் மேலும் 40 பாட்டுகளுக்கும் வியாக்கியானம் செய்தால் மிகவும் நன்றா யிருக்குமே என்று கொண்டாடினார். திருப்பாணாழ்வார் தாஸருக்கு ஸ்ரீரங்கராஜரைத் திருவாராதனமாக பிரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார்.

69. பெரிய திருமலைநம்பி திருவம்சத்தவரான ஏட்டுர் சிங்கராசார்யர், வேறு புகலிடமற்றவராய், ஜீயர் திருவடிகளை ஆச்ரயித்திட அவர் மூலமாக வந்த திரவியம் கொண்டு ஆழ்வார் திருநகரி திருகோபுர திருப்பணியை மேற்கொண்டார். பொளிப்பாக்கம் நாயனாரை அழைப்பித்தருளி அவர் முகமாக ஸப்தகோத்ர நிபந்தனை செய்தருளி அதில் இந்த ஏட்டுர் சிங்கராசார்யரையும் கூட்டிக்கொண்டு அஷ்டகோத்ர ஸங்கையாயிரும் என்று நியமித்தருளினார்.

70. “பாராருமங்கை திருவேங்கடமுனி பட்டர்பிரான்

ஆராமம் தூழ்கோயில் கந்தாடையண்ணன் எறும்பியப்பா

ஏராரும்பிள்ளை அப்பிள்ளார் வாதிபயங்கரரென்

பேரார்ந்த திக்கயஞ்சூழ் வரயோகியைச் சிந்தியுமே.”

என்று சொல்லப்பட்ட வானமாமலை ஜீயர், திருவேங்கட ஜீயர், பட்டர்பிரான் ஜீயர், கந்தாடையண்ணன், எறும்பியப்பா, அப்பிள்ளை, அப்பிள்ளார், ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணா என்கிற அஷ்டதிக்கஜங்களுடன், திருப்பாணாழ்வார் தாஸர், ஏட்டுர் சிங்கராசார்யர், வரந்தரும் பெருமாள் பிள்ளை, மேனாட்டுத் தோழப்பர், அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார், ஜீயர் நாயனார், அண்ணராய சக்ரவர்த்திகள் ஆகியோர் மாமுனிகள் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்துக் கொண்டு கைங்கர்யத்திலே ஈடுபட்டிருந்தார்கள். வானமாமலை ஜீயர் மாமுனிகளோடு பால்யம் தொடங்கி ஆச்ரயித்து வந்தவர். அவரைப் பிரியாது எப்போதும் சிஷ்ய ஸம்ருத்தியை பெருக்கிக் கொண்டு வருவார். கந்தாடையண்ணன் உடையவருக்கு முதலியாண்டான் செய்த கைங்கர்யம் போலே மாமுனிகளுக்கு பாதுகை ஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். எறும்பியப்பா இராமானுசருக்கு வடுகநம்பி செய்தருளிய கைங்கர்யத்தைப் போலே தேவமற்றறியாத ஜீயருக்கு அத்யந்த அபிமதராயிருப்பர். ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் உடையவர் திருவடிகளுக்கு

பூரீராமாநுஜதாஸோஹம்

கூரத்தாழ்வான் போல ப்ரதிபக்ஷ நிரஸனபூர்வமாக ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு உச்ச துணையாயிருப்பர். சேனை முதலியார் அண்ணன், சடகோபதாஸர், அப்பிள்ளை, திருப்பாணாழ்வார் தாஸர் ஆகியோர் திருவாய்மொழி முதலான அருளிச் செயல்களுக்கு உசாத்துணையாயிருந்தனர். அப்பிள்ளை, ஜீயர் நியமனத்தாலே ஐந்து திருவந்தாதிகளுக்கும் (முதல், இரண்டு, மூன்று திருவந்தாதிகள், நான்முகன் திருவந்தாதி, பெரிய திருவந்தாதி) உரையருளிச் செய்ததோடு மட்டுமல்லாமல், யதிராஜ விம்சதிக்கு வியாக்கியானம் செய்தருளினார் (பிற்காலத்தில் பிள்ளைலோகம் ஜீயர் இந்த க்ரந்தத்திற்கு வியாக்கியானமிட்டருளியுள்ளார்.)

அப்பிள்ளார் மடத்து நிர்வாஹத்தையும், தளிகைக்குப் பாங்காக அமுதுபடி, பருப்பமுது, கறியமுது, பாலமுது, நெய்யமுது, தயிரமுது தொடக்கமானவை நடத்திக்கொண்டு போருவர். உடையவருக்கு எம்பார் செய்தருளின அத்யந்த கைங்கர்யங்களைப் போல, பட்டர்பிரான் ஜீயர், மாமுனிகளுக்கு ஸர்வவித கைங்கர்யத்தையும் செய்து போருவர். உடையவருக்கு திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளைப்போல ஜீயர் நாயனார் மாமுனிகளுக்கு அத்யாதரணீயராயிருப்பார். இப்படி அனைவர்களாலும் ஸேவ்யமானவராய் எழுந்தருளியிருந்த பெரிய ஜீயர் ஐக்கத்தில் உண்டான சேதனரெல்லாரையும் அர்த்தபஞ்சக நிஷ்டராயும் அந்திமோபாய நிஷ்டராயும் உஜ்ஜீவிக்கும் படிக்குத் திருத்தி வாழ்வித்தருளி, ஜீயர் நாயனாருக்குத் திருவாய்மொழி ஈடும் பாஷ்யமும் விசதமாக ப்ரஸாதிக்கும்படி அண்ணனையும் அண்ணாவையும் நியமித்தருளினார்.

71. தென்னரங்கர் சீரருளுக்கிலக்காகப் பெற்றோம்
திருவரங்கத்திருப்பதியே இருப்பாகப் பெற்றோம்
மன்னியசீர்மாறன்கலை யுணவாகப்பெற்றோம்
மதுரகவிசொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்
முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப் பெற்றோம்
முழுதும் நமக்கவை பொழுது போக்காகப் பெற்றோம்
பின்னையொன்றுதனில் நெஞ்சம் பேராமற்பெற்றோம்
பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லாப் பெருமையும் பெற்றோமே

என்ற பெருமையுடன் அனைவரையும் உஜ்ஜீவிப்பித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

72. இவ்வாறு 73 ஆண்டுகள் இந்த நிலவுலகில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் தம்முடைய அவதார காரியம் தலைக்கட்டியருளி “அயர்வறும் அமரர்களதிபதியானவனுடைய மேலை வைகுந்தத்தில் சென்று இமையாத கண்ணினராய் ஆதியஞ்சோதியிருவை அநுபவித்து அவ்வநுபவ ஜநிதப்ரீதி உள்ளடங்காமல் அசேஷசேஷ வருத்திகளிலும் அந்வயித்து அடிமை செய்ய வேணுமென்கிற அபிநிவேசத்தையுடையராய் விண்ணுலகு செல்ல இசைந்திருக்குமளவில் திருமேனியில் நோவுசாத்தி ஸஞ்சாரகூழ் மரன்றிக்கே மிகவுந் தளர்ந்திருக்கிற நாளிலே,

- திருநாளுக்காகத் திருவீதிலரங்கர்
வருநாளுமாற தெந்தைக்கின்று – பெருமாள் தன்
அந்த வடிவழகைத்தா னோர் நாளுங்காணேனே
இந்தவுடம் போடினி

என்னும் பேராசையோடே பெருமாள் ஸேவையை அபேட்சித்திருக்க அப்போது பெருமானும் உடுத்துமுடித்து அலங்கரித்து ஒப்பித்துக் கொண்டு திருவீதியிலே புறப்பட்டவர் இவர் மடத்து வாசலிலே நெடும்போது நின்று ஸேவை ஸாதித்தருளினார். (இன்னும் வரும்).

INTRODUCTION TO SRIVAISHNAVAM - 4

Velukkudi Sri U Ve Ranganathan Swamy

We behold the world with two eyes, but the image that we see is One. We all know that if we close one eye, our field of vision would be reduced, but that is not all that we gain by having

a second eye. Scientific studies have shown that with just one eye, our ability to track moving objects accurately, judge distances and even perceive depth are diminished. Therefore, we understand that when we have two eyes, what one eye shows us is complimented and enriched by the other. Therefore, with just one eye, even what we see is only grasped poorly.

The eye is nothing but a tool for knowledge, i.e., a Pramaanam. Srivaishnavam too is primarily dependent on two significant eyes (Pramaanams) – the Vedas and the Divya Prabandhams. These two eyes (Pramaanams) together help us comprehend a single coherent world. Without either one, our field of vision (Knowledge) would be greatly reduced. If we were to read the Vedas alone, we would think that Bhakti Yoga is the best means to attain liberation and not come to know of Sharanagati at all, since the Vedas primarily preach about Bhakti Yoga and only briefly mention Nyaasa or Sharanagati, while the Azhvars focus only on Sharanagati. However, if we were to hold the Divya Prabandhams alone as Pramaanam and renounce the Vedas, then all those who are not yet interested in liberation but would like to lead a Dharmic life would have no text to guide them! The Divya Prabandhams are mostly intended for and enjoyable to those who have a desire to leave this world behind, attain Paramatma in Srivaikuntham and perform eternal Service to Him. Thus, one eye shows us what the other doesn't.

That is not all. The two eyes together give a more wholesome picture of the object being observed too. The Vedas explain in great detail about the Supremacy of Paramatma over all other beings and his Greatness (Paratvam). The Divya Prabandhams on the other hand explore His Simplicity (Saulabhyam) and Accessibility. We, as those who desire liberation, need to understand both these aspects of Bhagavan. If He is not accessible to us, we have no way to perform Sharanagati unto Him and if He is not powerful, He cannot grant the liberation that we seek. Therefore, these two Pramaanams complete the picture that is shown by each other so that the person who seeks can have a broad and clear vision. This is why, Srivaishnavam lays a lot of stress on the Ubhaya Vedanta doctrine.

We have learnt about the Vedas, their unquestionable validity and their position in Srivaishnavam in the last article. Now, let us take a closer look at the Divya Prabandhams, the holy works of the Azhvars.

Swamy Nammazhvar describes the Vedas as “ஒதுவார் ஒத்தெல்லாம் எவ்வுலகத்து எவ்வெவையும்” (óduvar óttellam evvulagattu evvevaiyum) (Tiruvaimozhi 3-1-6). This means that the Vedas are numerous and diverse. At the first level, there is the difference of Rig Veda, Yajur Veda, Saama Veda and Atharvana Veda. If we look further, each of these four Vedas too have many Shakhas (declensions) which have minor or major differences between them. Moreover, some forms of the Vedas are available to us in our Bhaaratam, and some are present only in other far-off lands or even other worlds. Thus, the Vedas are not in one fixed form, but actually in a multitude of forms. The Divya Prabandhams are nothing but one other form of the Vedas. Just as the Vedas took the forms of Rigveda, Yajurveda, etc., in Sanskrit, they also took one form in Tamizh - the Divya Prabandhams. In one of his verses, Swamy Nammazhvar says “வாடமொழி மறை” (vadamozhi marai) (Tiruvaimozhi 8-9-8), which means “the Sanskrit Vedas”. If the Vedas were all in Sanskrit alone, then there is no need for Nammazhvar to qualify in this manner. He could have just said “marai” and it would have referred to the Sanskrit Vedas by default. Therefore, this usage of Swamy Nammazhvar itself shows that there are Vedas in Tamizh too, which is nothing but the Divya Prabandhams.

Now, a question may arise in your minds – we learnt in the previous article that the Sanskrit Vedas were eternal. The Divya Prabandhams however are known to have been authored by the Azhvars. How then can they be considered Vedas? Don’t all Vedas have to be eternal and hence Apaurusheya (unauthored by anyone)? The answer is given by Tirumangai Azhvar in the verse “செந்திறத்த தமிழோசை வடசொல்லாகி” (sentiratta tamizhósai vadasollagi) (Tiruneduntandagam 4). Azhvar here says that just as Paramatma revealed the Sanskrit Vedas to the world, it was He who revealed the Tamizh Vedas also. Let us understand what this means.

The Smritis say “अनादिनिधना ह्येषा वाक् उत्सृष्टा स्वयम्भुवा” (anadinidhana hyesha vak utsrushta svayambhuva), which means that the eternal Vedas were told by the four-faced Lord Brahmaa. However, this does not mean that Brahmaa authored the Vedas. Sriman Narayana reveals the Vedas to him after creating him in His navel lotus. However, Bhagavan does not do this by appearing before Lord Brahmaa and reciting them to him. Instead, He reveals them to Lord Brahmaa when the latter is in a deep meditative state (Yoga) and Brahmaa ‘sees’ them. Brahmaa then preaches the Vedas to others in this world. This does not make Brahmaa the author of the Vedas but merely the propagator. Even then, it is figuratively said that Brahmaa ‘told’ the Vedas.

Similarly, Bhagavan reveals certain portions or specific Mantras in the Vedas to certain Rishis (Sages) while they are in a Yoga state. That is why the chanting of a Mantra is always preceded by the stating of a Rishi (Sage who cognized that Mantra), a Chandas (the poetic meter which the Mantra is set in) and a Deity (the one extolled by that Mantra). This Rishi (Sage) is not the one who authored that Mantra but merely the one who beheld it when Paramatma revealed it to him during Yoga. The very word Rishi means ‘मन्त्रद्रष्टा’ (‘mantra dra??a’), that is, ‘one who sees a Mantra’.

Similarly, the Azhvars too did not author the Divya Prabandhams. They were the ones who were chosen by Bhagavan to reveal the Tamizh Vedas to, so that the world may benefit from them. As the Azhvars had their mind completely focussed on Bhagavan, they beheld the Tamizh verses that Bhagavan revealed to them and sang them as Divya Prabandhams then and there. We all know this verse of Sri Parashara Bhatta praising Swamy Nammazhvar - ऋषिं जुषामहे कृष्णतृष्णातत्त्वमिवोदितम्। सहस्रशाखां योऽद्राक्षीत् द्राविडीं ब्रह्मसंहिताम्॥ (rushim jushamahe krushnatrushnaatattvam ivoditam| sahasrasakham yodraakshit dravidim brahmasasamhitam). This verse says – “we adore the Rishi (Sage) who was born as the personification of Krishna Bhakti and who beheld the Tamizh Veda which has a 1000 verses (Tiruvaimozhi)”. Here, Parashara Bhatta says that Swamy Nammazhvar ‘saw’ the verses, not ‘authored’ them, and therefore should be called a ‘Rishi’ (Sage). Therefore, even though we see phrases like “சடகோபன் சொல்லப் பட்ட ஆயிரம்” (sadagópan sollappatta ayiram), it does not mean that Swamy Nammazhvar authored the Tiruvaimozhi, but propagated them. Thus, the Divya Prabandhams are not authored by the Azhvars but merely revealed through them by Bhagavan. Thus, they too are eternal and so can rightly be called the Tamizh Vedas.

Another doubt that we may have is - the Sanskrit language is eternal since it is the language of the Gods and so the Vedas that are in Sanskrit can also be eternal. Tamizh, however, is called ‘Aagastyam’ since it was created by Sage Agastya and so is not eternal. How then can the Vedas that are in Tamizh be eternal? If they are not eternal, how can they be considered as Vedas? The answer to this too lies in the verse of Swamy Nammazhvar that we saw earlier. Since the Divya Prabandhams have been established to be the Tamizh Vedas and so are eternal, the language that they are in, Tamizh, is also eternal. Thus, Tamizh is referred to as Aagastyam only because Sage Agastya propagated it far and wide. Sri Azhagiya Manavala Perumal Nayanar says – “செந்திறத்த தமிழ் என்கையாலே ஆகஸ்த்யமும் அநாதி” (sentiratta tamizh engaiyale agastyamum anadi) (Acharya Hridayam Sutram 41).

Thus, the Sanskrit and Tamizh languages are both equally important to Srivaishnavam and the Sanskrit Vedas and the Tamizh Vedas (Divya Prabandhams) act as the two eyes using which we understand ourselves, this world and Paramatma. If our two eyes were to show two different images of the same object, it means that there is a defect in one of them. Similarly, if the Sanskrit and Tamizh Vedas are understood to be talking of two contradictory theories, then there is a defect in our understanding of their meaning and intent.

Therefore, in this article, we have seen that the Sanskrit and Tamizh Vedas are both equal, valid and essential to develop a holistic understanding. In the next article, we will see why Srivaishnavam considers the Divya Prabandhams to be superior to the Vedas in some ways.

(to be continued)

Kulasekhara Alvar

Sri Sailarya Dasan Padmanabhan

Sriman Naraayana out of his auspicious quality of mercy created this *Prakrutik* world for the upliftment of the *Jeevas*. He gave them earthly bodies to enable them with its help, realise the Truth and strive to come under His protégé. However, on account of the *jeevas* 'karmic', balances their wisdom remained veiled. So, He Himself incarnated amidst them to show the illuminated path. But that was only for a short time. Then, He deputed His divine weapons, jewellery, etc to be born as *Azwars* and *Acharyas* in this *Prakrutik* world, in order to guide the *jeevas*. Swamy Kulasekara was chronologically sixth among such *Azwars*.

Incarnation, and Family

1. Kulasekarar was born in Kerala's Capital Kollinagar (Vanjikkalam) on a Thursday, and day of Punarvasu star in the month of Maasi as an incarnation of Kausthubha in Emperumaan's chest, as the son of the King of that country, Dridhavarithan. When he grew up and after ritualistic procedures in due course of time, he, as per Kshatriya Dharma conquered over other kingdoms of Cholas and Pandyas. This is brought out in his Perumaal Thirumozhi (2.10) when he says about himself "*Kollikaavalan Koodal Nayakan Kozhikkon Kulasekaran*". His father was pleased with his capabilities and righteousness, and handed over the kingdom to him and left for the forest assuming *Vanaprastha Ashramam*. Kulasekarar married a princess and through her got a daughter who was named "Ilai" and "Serakulavalli". She was considered the incarnation of Neeladevi, consort of Bhagavan.

Swamy Ramanuja's thaniyan

2. Emperumaanar made a *Thaniyan* for Kulasekarar's Perumaal Thirumozhi.

*"Innamudham ootugen inge vaa painkiliye,
Thennarangam paadavalla seerp peerumaal – Ponnai
Silaiser nuthaliarvel seralarkon * Engal
Kulasekaran endre kooru "*

Sri Rama was special in Ramanuja's heart. So also was Kulasekarar because of his in-depth devotion to Sri Rama, known as Perumaal, and Srimad Raamaayanaa. Kulasekarar thus came to be known as Kulasekara Perumaal.

Rama Bhakthi

3. Kulasekarar regularly used to learn and discuss *Sruthis* and *Smrithis* with well versed *Vidwaans*. He was listening from a *Vidwaan* episodes of Raamayana. One day the *Vidwaan* was narrating about the Khara Dushana war with Rama. Due to his in-depth involvement, Kulasekara felt as if the incident was then happening currently, and ordered his army to start immediately for going to Raama for helping Him who was fighting alone. In order to bring him back to reality, the *Vidwaan* narrated that Raama had won the war and destroyed the Rakshashas. Kulasekara's peace was restored. In another instance, during the episode of Raavana's smuggling Sita, in the absence of Raama, Kulasekara was perturbed, and called his army for proceeding to

Lanka and recovering Sita from Raavana. Raama got very impressed. He along with Sita appeared at that spot before Kulasekarar and pacified him about His war with Raavana, victory over him and recovery of Sita Devi. Kulasekarar returned to his capital.

Service to Bhagawan's Devotees

4. Like other *Alwars*, Kulasekarar was a great devotee of *Bhagavat Bhaktas*. He considered worship of *Bhaagavatas* was highly valuable – even more than *Araadhana* of *Bhagavan*. They were allowed to move around the palace without any restrictions. Kulasekarar had the intensive desire to pay obeisance at Srirangam to Sri Ranganathar. The ministers knew that if he went there, he would not get back to his capital, but remain there forever. So, on the day he planned to leave on a journey to SriRangam, they would arrange for some *Sri Vaishnava Bhagavathas* to come to the palace. At the sight of the Sri Vaishnavas, Kulasekara would hold back to worship them and offer respectful courtesies of food, etc. to them. This continued every time he planned to leave for SriRangam. *Sri Vaishnavas* were moving around freely in the palace. The ministers made a scheme whereby they removed a jewel from Sri Raama's *archa moorthy* and hid it somewhere. The ministers reported to the King about the loss of the jewel and their suspicion that one of the *Sri Vaishnavas* would have taken it. Kulasekara's faith in the Sri Vaishnavas' integrity was such that he told the ministers that no *Sri Vaishnava* would have committed that Crime. In order to establish that fact, he took a vow laying his hand in the mouth of a serpent in a basket and said that if any *Sri Vaishnava* had done that theft the serpent would bite him (Kulasekara). The serpent didn't bite him and his assurance was proved true. This incident is referred to in another *Thaniyan* before Perumal Thirumozhi by Sri Manakkal Nambi:-

“Aaran keda para nanbar kollar endru* avargallukke
Vaaran kodu kudappambir kai ittavan*- mattralarrai
Veeran keduttha sengol Kolli Kaavalan villavar kon*
Seran Kulasekaran mudivendhar shikhamaniye”

In his *prabhandham*, Perumal thirumozhi, in the course of expressing his yearning to visit SriRangam, Verse 2.3, *Arangan koil thirumutram seru chai thondar sevadi chezhuncheru en chennikkanivane*, meaning “when shall I apply on my head the red mud in the court-yard of Sri Ranganatha Perumal crushed by the singing and dancing of His devotees.”

Relinquishes kingdom to serve Him

5. Swamy Kulasekaran did not wish to continue to live among such falsehoods. He handed over the kingdom to the care of his son, Dhridavritan and went to his long cherished desire of paying obeisance at SriRangam. His daughter, Serakulavalli considered Azhagiya Manavaalan (Sri Ranganathar) as her spouse. Kulasekarar married her to him. Swamy Kulasekarar built a road around the temple, *Kulasekaran Veedhi*, as a *praakaaram* around the Sanctum Sanctorum, for the *Bhaktaas*. He did many other services to *Bhagavaan* and *Bhaagavataas* and lived in SriRangam.

Pilgrimage

6. He went on a pilgrimage to Thiru Venkatam, Ayodhya, Thillai Thiru Chitrakootam, Thiru Kannapuram and Thirumaaliruncholai and rendered *paasurams* in their praise. He also paid his

obeisance to Nammazhwar at Thirukkurugur. He reached Mannarkovil and served there for some time Swamy Raajagopalan. Wherever he went, before *Bhagavans* he was deeply immersed in devotion and prayed with devotional tears in his eyes. For the benefit of fellowmen, he made several prayers, A compilation of these is known by his name as Perumaal Thirumozhi.

Content of his Thirumozhi

7. A brief about content of these Thirumozhis is as follows :-

In the first Thirumozhi, he laments saying when he will get to enjoy seeing the Lord Ranga Natha. In the first three Thirumozhis, he brings out “*Aanukulyam*” (conducive/favourable), a step in the process of *Saranagathi* – his favourable inclination towards *Bhagavat Bhaagavata Bhakti*.

In the 4th Thirumozhi to Thiruvenkatam he brings out the aspect of *Praatikulyam* (inimical/ obstructive) where he makes known about his non attachment to worldly things and expresses his desire to be anything in His proximity even if it be a step across which His devotees, *Nithyasooris* and others who come for worshipping Him pass through, which would benefit his having constant darshan of His *Pavalavai* (Emerald like mouth).

In his 5th Thirumozhi, he declares his *Aakinchinyam* (Having nothing with him) and *Ananyagatitvam* (Having nobody else to seek refuge). He speaks to Bhagavan of Thiruvithuvakkodu, saying that even if an angry mother pushes away her baby, that baby thinks of her love and approaches the mother again for solace. Like that he is approaching Him for solace. Even if a doctor cuts and heats his patient’s body part, the patient goes only to him for relief.

The sixth Thirumozhi is an expression of his feeling of misery of separation from Him, like His spouses do at their separation from Him.

His misery increases in the 7th Thirumozhi. He acquires the experience of Devaki, mother of Lord Krishna, lamenting her loss of not getting to experience Krishna’s childhood pastimes.

In the 8th Thirumozhi, he renders a lullaby to Sri Rama imagining himself to be Mother Kausalya.

He personifies himself as Dasaratha in the 9th Thirumozhi and cries out the disservice he rendered by sending Him to the forest.

In the 10th Thirumozhi, he assumes life in the contemporary time of Srimad Ramayana, and like Sage Valmiki runs through the events of that *Itihaasa*. He submits at the feet of Rama Himself with deep dedication, and hence he was known as Perumaal.

Mukunda Maalai

8. “Mukundamaalai is a unique prayer in Sanskrit attributed to him. But this granth is not referred to by Periyavaachan Pillai in his explanations. Others also have not referred to it till the time of Swami Manavala Maamunigal. But that prayer is revered very much by Sri Vaishnavas. Perhaps It could have been made by another Kulasekaran, one of his successors.

Back Home

9. Swami Kulasekaran reached back Paramapadam in his 67th year. His life and services rendered to Perumal, and the devotion embodied in his *prabhandham* Perumal Thirumozhi remain a bright light leading *Bhagavan’s* devotees in the path of *Bhakthi*.

யதீந்த்ரரும் யதீந்த்ரப்ரவணரும்

ஸ்ரீராமானுஜருக்கும், மணவாளமாமுனிகளுக்கும் பலபடியான ஒற்றுமைகள் உண்டு. அவை கீழ் ச்லோகங்களிலிருந்து கிடைக்கின்றன.

1. பாஷ்யக்ருத்வாதாயபீட ஸ்தாபநாத் நித்யவாஸத:

ஸ்ரீரங்கே ஸ்ரீரங்க ஸம்பதூர்த்தநாத் தேசிகத்வத:

2. பத்யு: ச்ரிய: சேஷரூபதர்சகத்வாத் யதித்வத:

ரூபஸாம்யாச்ச லக்ஷ்மீ ச க்யாபிதாதுல வைபவாத்

3. ப்ராவண்யாதி திவ்யதேரேஷு தத் கைங்கர்ய ப்ரவர்த்தநாத்

ஸ்ரீராமானுஜர்மயோபயந்த்ரோ: ஸாம்யம் பரம்பதம் னுநு

1. ஸ்ரீராமானுஜர் ப்ரம்மஸூத்ராதிகளுக்கு பாஷ்யம் செய்தார். ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் ஸ்ரீவசனபூஷணாதிகளுக்கு பாஷ்யம் (உரை) செய்தார். ஆகையால் பாஷ்யம் செய்தல் இருவருக்கும் உள்ள ஒப்புமையாகும்.

2. ராமானுஜர் ஸ்ரீரங்கநாதர் ஆணைப்படி 74 ஸிம்மாசனாதிபதிகளை ஸ்தாபித்தார். மாமுனிகள் திருவரங்கன் ஆணைப்படி அஷ்டதிக் கஜங்களை ஸ்தாபித்தார்.

3. திருவரங்கன் ஆணைப்படி திருவரங்கத்தில் நித்யவாஸம் செய்து ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயை வளர்த்தார் உடையவர். மாமுனிகளும் அவ்வாறே செய்தார்.

4. ராமானுஜர் திருமலை ஸ்ரீநிவாஸருக்கு ஆசார்யரானார். மாமுனிகள் திருவரங்கநாதனுக்கு ஆசார்யரானார்.

5. எம்பெருமானார் 1000 பணங்கள் கொண்ட ஆதிசேஷ ஸ்வரூபத்தைக் காட்டியருளினார். மாமுனிகள் தன் சேஷரூபத்தை சிஷ்யர்களுக்குக் காட்டியருளினார்.

6. ராமானுஜர் பகவத் பாகவத அநுவர்த்தன விரோதி என்று ஸந்யாசத்தை மேற்கொண்டார். பெரிய ஜீயரோ பகவத் பாகவத விரோதியான க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தைத் துறந்தார்.

7. இருவரும் உருவத்திலும் ஒத்திருந்தது, கீழ்வரும் ச்லோகங்களால் புலனாகின்றது. ஸ்ரீராமானுஜரின் திருமேனி வர்ணனையாவது இந்த ச்லோகத்தால் விளங்கும். அது

காஷாயசோபி கமநீயஸிகாநிவேசம் தண்டத்ரயோஜ்வலகர விமலோபவீதம்

உத்யத்திநேசநிபம் உல்லஸதூர்த்தவ புண்ட்ரம் ரூபம் தவாஸ்து யதிராஜத்ருரோர் மமாக்ரே

இதுபோலே ஸ்ரீப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணாவும் மணவாள யோகி பற்றி இப்படிச் சொல்கிறார்.

ராஜச்சீதமயுகமண்டல சரஜ்யோத்ஸ்தநாஸநாபித்யுதி

காஷாயாம்பர தாரிணீ கரலஸத்தண்டத்ரய மண்டிதா

பாலாத்யங்க ஸமுல்லஸத்விமல ஸ்நக்தோர்த்தவ புண்ட்ரோஜ்வலா

தீவ்யந்ஸாத்மகுணை: ஸதா வரவரகராஸ்து மே பாவனா

8. திவ்யதேசங்களிலே இருவரும் அர்ச்சா திருமேனியுடன் எம்பெருமானைவிட அதிக வைபவம் உடையவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

9. திவ்யதேசங்களில் உள்ள அளவில்லாத அன்பினால் எம்பெருமான்களின் நித்யகைங்கர்யங்கள் தொடர வரைமுறைகளை நல்ல முறையில் நியமிப்பது இருவருக்கும் முக்ய குறிக்கோளாகும்.

10. ராமானுஜர் திருவாய்மொழி 4-ம் பத்து முதல் திருவாய்மொழியை (ஒரு நாயகமாய்) மேலக்கோட்டை திருநாராயணனுக்கு ஸமர்ப்பித்தார்.

மாமுனிகளோ திருவாய்மொழி 4-ம் பத்து 6-ம் திருவாய்மொழி பதிகத்தை (தீர்ப்பாரையாமினி) மன்னார்குடி ராஜகோபாலனுக்கு ஸமர்ப்பித்தார்.

மேலே சொல்லப்பட்ட வகையில் இருவருக்கும் உள்ள ஒற்றுமை புலனாயிற்று.

(திருநாங்கூர் வித்யாபூஷணம் ப்ர.ப.அண்ணங்கராச்சாரியர் ஸ்வாமி அருளியதின் தமிழாக்கத்தை அடியொற்றியது.)

SAINT THYAGARAJA DAY CELEBRATIONS

We are happy to inform that Saint Thyagaraja Day celebrations were conducted on Saturday, January 29 under Mumbai Ramanuja Sabha banner. Around 50 participants in the age group of 6 to 85 years sang Thyagaraja krithis on the day. The singers included Sabha's male and female Members from various cities of India, like Thanjavur to Chattisgarh, as also from across the globe Singapore to USA. The celebration of Thyagaraja Day was the brainchild of Satyajyothi Mama along with the concurrence of our President Sri P Sundarrajan. The meet was coordinated by Smt Rathika Raghunathan, Bengaluru, Smt Usha Kulasekhar, Mumbai and Sri Kulasekhar Varadan, Secretary of the Sabha.

Earlier, Saint Thyagaraja Aradhana day was celebrated by posting of Pancharatna krithis and other Thyagaraja krithis by members throughout the day in the WhatsApp group, of PSR Kuzham. A small WhatsApp group, that was started during the lock down to enable singing practice among few musically interested members, in the name of PSR Kuzham has grown in stature to a BIG group fully dedicated to music and taking along its path many music lovers and amateurs willing to sing and try new songs. The group has the guidance of Satyajyothi Sir and noteworthy contribution in terms of training and encouraging each member to sing from Sri P Sundararajan.

The group's normal day starts with prayer posting, with an instrumental musical prelude followed by panchanga shraavanam and chanting prayer either a sloka, prabhandam verse or Desika sloka depending on occasion and followed by meaning, with members taking turns to do the prayer posting in their own unique style, but adhering to basic framework. A series of musical postings follow across languages Tamil, Telugu, Kannada, Marathi, Hindi, Sanskrit etc. of all composers and based on themes on special days like Ramanavami, Gokulaashtami, Navaratri etc. The group meets every Thursday when each member in the group sings one song and sometimes songs are taught by PSR (his own compositions). There is no fee involved and all music lovers and listeners are requested to join the group which has stood the test of time by being in existence for more than one and half years and drawing the interest of many.

ERS is a fun game played in the group when the raga is to be guessed and the first who guesses gets the privilege of posting the song for ERS(Enna ragam sollu).

Also KYR (know your raga) series run by Smt Nandini Sundarrajan, helped everyone, enhance their knowledge on the ragas, its musical flow....etc.

Healthy discussion on raga and music are the highlights of the PSR Kuzham meets.

We welcome all music lovers and music enthusiasts to be a part of the group and enjoy musical bliss as also become Members of Mumbai Ramanuja Sabha.

Kindly contact Smt Rathika Raghunathan – 9323982978 or Smt Usha Kulasekhar - 9969278317

WE THANK OUR DONORS

1. Sri K S Ravi	Dec 2021	Rs. 2000/-
2. Sri K S Ravi	Jan 2022	Rs. 500/-
3. Sri P Sundararajan	Jan 2022	Rs. 10000/-

WE WELCOME

1. Sri C S Krishna Raj	Life Member	Chennai
2. Smt. Preethi Srinivasan	Life Member	Chennai
3. Suresh Narasimhan	Life Member	Borivili, Mumbai

SRIVAISHNAVA MATRIMONIAL

WANTED BRIDES

1. Looking suitable alliance for Chivi. Srihari Jagannathan, Iyengar, Vadagalai, Srivatsam, Thiruvadhirai. DOB 07.08.1991, Mumbai. Native Kancheepuram. BE, PG Dip. Regional Presales Head with Freshworks, Chennai. 19lakhs. Ht. 5ft 9inches, 65kg. Father Sh. M.V. Jagannathan. One sister. Contact: 9444256818, 8754562961.
2. Looking Suitable Alliance for Chivi. Vinod Baskar, Iyengar, Thengalai, Atherya, Chithirai, DOB 07.11.1988, Chennai . BE ECE , Software principal engineer with Dell technologies Chennai, 25lakhs .Ht.187cm. Mother Bhuvana Baskar . Contact No.9176413427.
3. Looking suitable bride for Chivi. Sudharsh 1989 born BE MBA Thenkalai Working in Top MNC Chennai Aviitam, Koushiga Gothram . Contact. 9515132577

WANTED BRIDEGROOMS

1. Looking for a suitable alliance for Sow. Shree, Vadakalai Iyengar, Revathi, Gargiya Gothram DOB 25/5/95 MS Data Science working in USA California as data scientist. Grooms working in USA preferred. Contact 9840977637
2. Looking for suitable alliance for Sow. Soundarya Thenkalai Iyengar, Purattathi, Srivatsa Gothram DOB 06/07/96 BMS (MBA) Final semester. Grooms working in Mumbai, Pune and Bangalore preferred. Willing to relocate Abroad also. Contact 7738011073
3. Looking for suitable alliance for Sow. Priyadarshini working in Mumbai, Vadagalai Iyengar, Kettai 2nd Patham, Koushika Gothram. DOB Nov 96. CS & LLB. Grooms working in Metro cities preferred. Contact 9820209566.

APPEAL TO MEMBERS

1. Members can utilise this facility OF ADVERTISING IN “SRIVAISHNAVA MATRIMONIAL” with a nominal cost of Rs. 100/- for each insertion. The intention is to provide basic details of the prospective bride / bridegroom with contact details like Mobile number and email id. Hence the details of the insertion will be restricted to 30 words. Members can send their details by email to Sri P Thiruvengadam on mrsmatrimonial1@gmail.com. The amount can be transferred to Sabha’s Bank account, as per details given below:

State Bank of India, Chembur Branch, Mumbai – 400071

A/c Name: “SRI BHAGAWAT RAMANUJA SIDDANTHA PRACHAR SABHA”

SB A/c No.: 10339724389 – IFSC : SBIN 0000533

2. This is the 5th issue of “Ramanuja Dasoham” getting published as part of “Gitacharyan”. We would welcome constructive comments / opinions from our readers (both positive and critical) which may be addressed to mumbairamanujasabha@gmail.com.

J. MANGSUN & CO.

"JMC BEARINGS"

Manufacturers Of
TECHNOLOGICAL BEARINGS

- * **Spring (Flexible) Roller Bearings for Hot Rolling Mills**
- * **Spring Bush Bearings for CCM**
- * **Split Roller Bearings**
- * **Multi Row Cylindrical Roller Bearing**
- * **Back-Up Bearing for 20 Hi Cold Rolling Mills**
- * **Pressure Roller Units (Bearings)**
- * **Taper Roller Bearings**
- * **UJ Cross Bearings (Cardan Drive Bearing)**
- * **Planet Gear Pins for WIND GEAR BOX/ Transmission**

Industries: Steel / Metal / Cement / Power Plants

MR. K P VARADAN – DIRECTOR
MOBILE: +91 98694 41127

Address:

J. MANGSUN & CO.

**Plot No. A - 483, Road No. 24, Wagle Industrial Estate,
THANE - 400 604. MAHARASHTRA.**

Tel : 022 – 4064 2128 / 4064 2148 / 4064 2100

Website : www.jmangsun.com

E-mail : kp.varadan@jmangsun.com

உதகயாந்தியின் உட்பொருள்

ஸ்ரீமதுபயவே. வில்லூர் நடாதூர் ஸ்ரீபாஷ்யஸிம்ஹாஸனம் சாஸ்த்ரஸாஹிதீவல்லப
கருணாகராசார்யஸ்வாமீ

நான் தங்கும் இடமான மார்பிலே உதைத்து என்னையே அவமதித்து விட்டார் ப்ருகு. அவருக்குப் போய் ராஜோபசாரம் செய்திடலாமா? உம்முடன் குடும்பம் நடத்த நான் தயாராக இல்லை என்று ஊடினாள் பிராட்டி. அடுத்த வினாடி அன்னை அண்ணலைப் பிரிந்து சென்று விட்டாள்.

அவள் சென்ற இடம் தெரியாது திகைத்த எம்பெருமான் அவளைத் தேடி அலையத் தொடங்கினான். எம்பெருமான் ஸர்வஜ்ஞன். எல்லாம் தெரிந்தவன். அவனுக்கு பிராட்டி இருக்கும் இடம் தெரியவில்லை தேடத் தொடங்கினான் என்பது சரியா? என்று ஐயப்பட வேண்டா. இது திவ்ய தம்பதிகளின் லீலா நாடகம். இப்படி அபிநயம் செய்து அஸுர புத்தியுள்ளவர்களைக் குழப்பி லீலாரஸம் அனுபவிப்பது அவர்கள் வழக்கம்..

பிராட்டியைத் தேடி அலைந்த பெருமானுக்கு அவள் பாதாளவுலகில் கபிலர் ஆச்ரமத்தில் அவருடைய பத்னீயான ஸ்ரீமதியின் அரவணைப்பிலே இருப்பதாக ஓர் தகவல் கிடைத்திட்டது. உடனே அவன் பாதாள உலகை நோக்கி ஓடினான். அவன் வரும் தகவல் அறிந்த பிராட்டி அங்கிருந்து பூலோகம் வந்து விட்டாள்.

எம்பெருமானும் அவளைப் பின் தொடர்ந்து பாதாள உலகிலிருந்து பூலோகம் வந்தான். அப்படி அவன் பூலோகம் வந்து திருவடி பதித்த இடம் திருக்குடந்தை. அதனால் தான் பாதாள ஸ்ரீநிவாஸனாக அவன் பாதாளத்திலிருந்து மேலே வருவது போன்ற நிலையில் இன்றும் ஓர் பள்ளத்தில் அமைந்த ஸன்னிதியில் திருக்குடந்தை அமுதன் ஸந்நிதியில் வடவண்டை உண்ணாழி ப்ராகாரத்திலே காட்சி அளிக்கிறான்.

இயம் திக் என்பது குனிந்து பூமியை நோக்கினால் நம் கண்ணிலே படும் பகுதியை உடைய கீழ்த் (அதாவது பாதாளத்) திசையைக் குறிக்கின்றது. அதாவது அத்திசையில் உள்ள பூமிப் பரப்பையே சொல்கிறபடி.

எனவே இயம் திக் என்ற தொடர் திருக்குடந்தைக்கும் பாதாளதிசைக்கும் ஏற்பட்டு விட்ட தனித் தொடர்பை உணர்த்திடுகின்றது. அதன் மூலம் கீழ் நோக்கிப் பார்க்கும் திசையாகத் திருக்குடந்தையை வேதத்தாழ்வான் அனுபவிக்கிறான் என்று ரஸிக்க முடிகின்றது.

அத் திருக்குடந்தை அகில பாரதத்தையும் தன் வசத்திலே வைத்து உள்ளது. அப்படி இருப்பதால் தான் அது இருக்கும் திசையையே நோக்கிப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மஹாமகத்திலே அகில பாரதமும் குவிவதை நாம் காண்கிறோம். எனவே வசினீ என்ற பெயருக்கு உரியதாக அத்திசையையே வேதத்தாழ்வான் வியந்து போற்றிடுகிறான்.

திருநெடுந்தாண்டக திவ்ய சாஸ்த்ரத்தில் திருமங்கையாழ்வார் திருக்குடந்தையை மும்முறை மங்களாசாஸனம் செய்கின்றார். மும்முறையும் திருக்குடந்தையைத்

தண்குடந்தை என்றே அடைமொழி இட்டுப் போற்றுகின்றார். அவ்வருக்கு மட்டும் அது என்ன தண்மை?

அங்கு தான் எழுந்திருந்து பேசு என்று திருமழிசைப் பிரான் வேண்டியவாறே அர்ச்சை நிலையிலே தாமிருப்பதையும் மறந்து அடியவர் வசத்திலே தான் இருப்பதைத் தான் வசீ என்பதைக் காட்டிக் கொண்டு ஆராவமுதாழ்வான் தலை தூக்கி எழுத் தொடங்கி உத்தான சயனம் உடையவனாக இன்றும் காட்சி இன்பம் அளிக்கின்றான்.

அது மட்டுமா? ஒரு முறை பசியோடு வந்த திருமழிசைப் பிரானுக்குத் தனக்கென்று வந்த சர்க்கரைப் பொங்கலை முதலில் உண்ணத் தந்து பிறகே தான் உண்டவன் அவன். இப்படிச் சேஷனை சேஷியாக்கிய வசீயைத் தன்னகத்தே கொண்டதால் அப்பகுதியை வசினீ என்று கூறுவது மிகவும் பொருத்தமானது தானே.

அத்திசைக்கு அதிபதியாக யமன் இருப்பதாக 'தஸ்யாஸ்தே யமோதிபதி:' என்கிறான் வேதத்தாழ்வான். மனு ஸ்மருதியில்

யமோ வைவஸ்வதோ ராஜா யஸ்தவைஷ ஹ்ருதி ஸ்தித:

தேன சேதவிவாதஸ்தே மா கங்காம் மா குருன் கம:

என்று ஒரு ப்ரஸித்தமான ச்லோகம் உண்டு..

இங்குள்ள யமன் என்கிற சொல் உலகனைத்தையும் தன்னுடைய நியமனத்திலே வைத்திருக்கும் அந்தர்யாமியான எம்பெருமானைச் சொல்வதாகவே நம்முடைய பூர்வாசார்யர்கள் வ்யாக்யானம் செய்தருளியுள்ளனர். ஈட்டிலே இந்த ச்லோகவ்யாக்யானம் மிக விரிவாக உள்ளது.

பூநீநடாதூர் அம்மாளும் தமது ப்ரபன்னபாரிஜாதத்தில் இந்த ச்லோகத்தை மேற்கோளாகக் கையாண்டு விரிவாகவே வ்யாக்யானம் இட்டருளி இருக்கிறார். அவரும் யமன் என்ற சொல் எம்பெருமானையே குறிப்பதாக விளக்கி அருளியுள்ளார்

மனுவின் ச்லோகத்தில் யமனை வைவஸ்வதன் என்று சிறப்பித்துள்ளார். வைவஸ்வதன் என்றால் விவஸ்வானுடைய தொடர்பு உள்ளவன் என்று பொருள். விவஸ்வான் என்பது ஸூர்யனைக் குறிக்கும் சொல். எனவே வைவஸ்வதன்- என்பதை ஸூர்யனின் புதல்வன் என்று விவஸ்வத: அபத்யம் புமான் என்ற அடிப்படையில் ஸூர்யனின் புதல்வன் யமன் தெற்குத் திசைக்கு அதிபதி என்று புராணங்கள் கூறுவதால் இந்த யமனை அப்படித் தானே புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கேள்வியைச் சிலர் எழுப்புவார்கள். அதுசரி அல்ல என்றும் நம்பிள்ளையும் நடாதூர் அம்மாளும் விளக்கியுள்ளார்கள்.

பின் வைவஸ்வதன் என்பதனை எம்பெருமான் என்று எப்படிப் புரிந்து கொள்வது என்பதற்கு ஸூர்யனின் தொடர்பு தானே வேண்டும் அவன் ஸூர்ய மண்டலவாஸி அல்லவா என்று விளக்கம் அளித்தருளினார்கள்.

திருக்குடந்தை பாஸ்கரகேசுத்ரம் என்றே பெயர் பெற்றது. அங்கு பாஸ்கரனுக்குக் கதிரவனுக்கு அதாவது விவஸ்வானுக்கு அருள் செய்தவன் ஆராவமுதாழ்வான். எனவே அவன் வைவஸ்வதன். ஆக அவனே யமன் என்று அனுபவிப்பது நம் முன்னோர் காட்டிய வழியே.

திருமங்கையாழ்வாரும் திவ்யதேசங்களும்

(64) திருக்கண்ணபுரம்

திருக்கண்ணமங்கைக்கு அடுத்தபடியாகத் திருக்கண்ணபுரம் எனும் திருத்தலத்தைத் திருமங்கையாழ்வார் பத்துப் பதிகங்களால் மங்களாசாஸனம் செய்துள்ளார். திருக்கண்ணபுரத்து எம்பெருமானே திருமங்கை ஆழ்வாருக்குத் திருமந்திரத்தின் பொருளை உபதேசம் செய்தான் என்றும் அதனாலேயே திருமங்கையாழ்வார் இத்தலத்தெம்பெருமானை நூறு பாசுரங்களால் மங்களாசாஸனம் செய்துள்ளார் என்றும் கூறுவர்.

திருக்கண்ணபுரத்தைப் பற்றிய முதல் பதிகமானது தாய்ப் பாசுரமாக அமைந்துள்ளது. அதாவது பரகாலநாயகியாகிய பெண்மகள் பலவற்றையும் வாய் பிதற்றுகிறபடியைக் கண்ட அவளுடைய திருத்தாயார், 'இப்பெண் திருக்கண்ணபுரத்து எம்பெருமானைக் கண்டவளாயிருக்க வேணும்' என்று கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

சிலையிலங்கு பொன்னாழி திண்படை தண்டொண்சங்கம் என்கின்றாளால்
மலையிலங்கு தோள் நான்கே மற்றவனுக்கெற்றேகாண் என்கின்றாளால்
முலையிலங்கு பூம்பயலை முன்போட அன்போடியிருக்கின்றாளால்
கலையிலங்கு மொழியாளர் கண்ணபுரத்தம்மானைக் கண்டாள்வொலோ.

“சார்ங்க வில், திருவாழி, வலிமை பொருந்திய வாள், கதை, அழகிய சங்கு என்று சொல்லுகின்றாள்; இது என்னே! இன்னமும், அவனுக்கு மலைபோல் விளங்குகின்ற எப்படி அழகாக இருக்கின்றன பார் என்கின்றாள். முலையில் விளங்குகின்ற அழகிய பசலை நிறமானது முன்னே சென்று வழிகாட்ட, அன்பு பின்செல்லப் பெற்றிருக்கின்றாள். கலைகள் விளங்குகின்ற வாய்ப்பேச்சுக்களை உடையவர்கள் வாழ்கின்ற திருக்கண்ணபுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமானை சேவிக்கப் பெற்றாளோ?” என்று திருத்தாயார் கூறுவதாகப் பாசுரம் அமைந்துள்ளது.

அடுத்த பதிகத்தில் திருத்தாயார் திருக்கண்ணபுரத்து எம்பெருமானையே நோக்கித் தன் மகளுடைய நிலையைத் தாயார் தெரிவிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

தெள்ளியீர் தேவர்க்கும் தேவர் திருத்தக்கீர்
வெள்ளியீர் வெய்ய விழுநிதி வண்ணர் ஓ
துள்ளுநீர்க் கண்ணபுரம் தொழுதாளிவள்
கள்வியோ கைவளை கொள்வது தக்கதே

“தெளிந்த அறிவை உடையவரே! தேவாதி தேவரே! திருமகளுக்குத் தகுதியானவரே! சுத்தமான தன்மையை உடையவரே! காய்ச்சிய பொன்போன்ற நிறம் உடையவரே! இது என்ன அநியாயம்! என்னுடைய மகளான இவள் கரைபுரண்டு பெருகுகின்ற நீரை உடைய திருக்கண்ணபுரத்தைக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டாள். இவள் கள்வியன்றே! அப்படியிருக்க இவளுடைய கைவளைகளைக் கவர்ந்து கொள்வது உமக்குத் தகுந்ததோ?” என்று தாயார் திருக்கண்ணபுரத்து எம்பெருமானைக் கேட்கின்றாள்.

அடுத்த பதிகத்தில் பரகாலநாயகியே 'அந்தோ வளையிழந்தேனே!' என்று கூறிக் கதறுவதாக அமைந்துள்ளது. அதற்கு அடுத்த பதிகமும் திருமங்கையாழ்வார் நாயகி நிலையில் அருளிச்செய்வதாகவே அமைந்துள்ளது. எம்பெருமானைப் பிரிந்த வருத்தத்தினால் பரகால நாயகி வாடியிருக்கின்றாள். அவள் தலையில் சூடியிருந்த பூக்களும் வாடிக் கிடந்தன. அப்போது அவளுடைய

கூந்தல் மலரைப் பருகுவதற்கு வண்டு வந்து மொய்க்கப் பார்த்தது. அப்போது பரகால நாயகி, “திருக்கண்ணபுரத்து எம்பெருமான் திருமுடியின் மேல் சாத்திக் கொண்டிருக்கின்ற திருத்துழாயில் படிந்து அங்குள்ள வாசனையை இங்கே வந்து ஊது. பிறகு உனக்கு இங்கே உண்பதற்கு உனக்கும் தேன் கிடைக்கும்” என்று கூறுவதாக இப்பதிகம் அமைந்துள்ளது.

எம்பெருமானோடு கலக்கப் பெறாத வருத்தத்தினால், பரகால நாயகியானவள் தென்றல் முதலியவற்றால் தான் படும் பாட்டை வெளியிடுவதாக அடுத்தபதிகம் அமைந்துள்ளது. இப்பதிகத்தில் ஒரே ஒரு பாசுரத்தில் மட்டுமே திருக்கண்ணபுரத்தின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எம்பெருமானோடு கூடப்பெறாத வருத்தத்தினால் ஆழ்வார் பட்ட பாட்டைக் கண்ட எம்பெருமான், “உம்மைப்போன்ற அடியவர்களுக்காகவே அன்றோ நாம் திருக்கண்ணபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறோம். ஆகையால் உமக்கு ஒரு குறை உண்டோ!” என்று ஆழ்வாரைத் தேற்ற, அவரும் தேறி ‘கண்ணபுரம் நாம் தொழுதுமே’ என்று அருளியதாக அடுத்த பதிகம் அமைந்துள்ளது.

எம்பெருமான் தானே மிக விரும்பி உறைகின்ற திருத்தலம் திருக்கண்ணபுரம் ஆதலால், அத்தலத்தை அடைந்த பின்பு நமக்கு வருந்த வேண்டியதுண்டோ என்று அடுத்த பதிகத்தில் அருளிச்செய்கிறார். இப்பதிகம் (ஐகாரம் ஏகாரம் நீங்கலாக) பெரும்பாலும் குறிலெழுத்துக்களை மட்டுமே கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.

வியமுடை விடையினம் உடைதர மணமகள்
குயமிடை தடவரை அகலமது உடையவர்
நயமுடை நடையனம் இளையவர் நடையயில்
கயமிடை கணபுரம் அடிகள் தமிழே.

அழகிய நடையை உடைய அன்னப் பறவைகள் இளம் பெண்களினுடைய நடையைப் பயிலப் பெற்றதும், தடாகங்கள் நெருங்கியிருக்கப் பெற்றதுமான திருக்கண்ணபுரமானது, வலிமை பொருந்திய எருதுகளின் கூட்டமானது அழியப் பெற்றவளவில், நப்பின்னைப் பிராட்டைய அணையப் பெற்ற திருமார்வை உடையவனான எம்பெருமானுடைய திருத்தலமாகும் என்று இப்பாசுரத்தில் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச் செய்கிறார்.

திருக்கண்ணபுரத்து எம்பெருமானுடைய பற்பல அவதாரங்களை அடுத்த பதிகத்தில் அனுபவிக்கிறார். மதஸய, கூர்ம, வராஹ, நரஸிம்ஹ, வாமந, பரசுராம, தசரதராம, பலராம, கிருஷ்ண அவதாரங்களை ஒவ்வோர் பாசுரத்தில் அனுபவிக்கிறார்.

திருக்கண்ணபுரத்தம்மானுக்கன்றி அடியேன் வேறு ஒருவர்க்கும் உரியவன் அல்லேன் என்று அடுத்த பதிகத்தில் அருளிச்செய்கிறார்.

திருமந்திரத்தின் பொருளைத் தாம் திருக்கண்ணபுரத்து எம்பெருமானிடம் அறிந்துகொண்டமையை அடுத்த பதிகத்தில் வெளியிடுகிறார்.

மற்றுமோர் தெய்வம் உளதென்று இருப்பாரோடு
உற்றிலேன் உற்றதும் உன்னடியார்க்கு அடிமை
மற்றெல்லாம் பேசிலும் நின் திருவெட்டெழுத்தும்
கற்று நான் கண்ணபுரத்துறை அம்மானே!

கண்ணபுரத்து உறை அம்மானே! உன்னைத் தவிர வேறொரு தெய்வம் உண்டு என்று நினைத்திருப்பவர்களோடு நான் இணங்கமாட்டேன். உனது திருவெட்டெழுத்து மந்திரமானது அறியவேண்டிய எல்லாப் பொருள்களையும் கூறினாலும், நான் தெரிந்து கொண்ட பொருள் உன்னுடைய அடியவர்க்கு அடிமை என்பதேயாம் – என்கிறார்.

பெரிய திருமொழியில் நூறு பாசுரங்களால் திருக்கண்ணபுரத்தைப் பாடியுள்ள திருமங்கையாழ்வார், திருநெடுந்தாண்டகத்தில் சில பாசுரங்களிலும், சிறிய திருமடலிலும், பெரிய திருமடலிலும் மங்களாசாஸனம் செய்துள்ளார்.

(65) திருக்கண்ணங்குடி

திருக்கண்ணபுரத்திற்கு அடுத்தபடியாகத் திருக்கண்ணங்குடி எனும் திருத் தலத்தை ஒரு பதிகத்தால் மங்களாசாஸனம் செய்துள்ளார். கண்ணபிரான் எழுந்தருளியுள்ள திருத்தலமாதலின் திருக்கண்ணங்குடி எனப்பெறுகின்றது. இத்தலத்தைப் பற்றிய பதிகத்திலும், முன் இரண்டடிகளில் எம்பெருமானுடைய பெருமைகளையும், பின் இரண்டடிகளில் ஊரின் சிறப்புகளையும் வர்ணிக்கிறார்.

திருப்பாற்கடலில் எழுந்தருளியிருப்பவன்; கஜேந்திரனைக் காத்தவன்; அலையெறிகின்ற கடலில் மீனுகொண்டு அவதரித்தவன்; வராஹமாக அவதரித்து பூமிப்பிராட்டியின் துயர் தீர்த்தவன்; மாவலி வேள்வியில் வாமனனாய்ச் சென்று ஒங்கி வளர்ந்தவன்; இருபத்தொரு தலைமுறையளவும் அரசர்களை அழித்த பரசுராமனாக அவதரித்தவன்; தேவர்களைத் துன்புறுத்திய இராவணனுடைய தலைகள் பனம்பழம் போல அற்று விழும்படி வில்லை வளைத்தவன்; துரியோதனன் தனது சபையில் பொய்யாசனம் இட, பெரிய திருவுருவம் கொண்டு வளர்ந்தவன்; பூமிப்பிராட்டிக்கு இருந்த துன்பம் தீர்வதற்காகப் பாரதப் போரில் அர்ஜுனனுடைய தேருக்குச் சாரதியாக இருந்தவன் என்று எம்பெருமானுடைய செயல்கள் பலவற்றையும் அனுபவிக்கிறார்.

ஆறு அங்கங்கள், ஐந்து வேள்விகள், நான்கு வேதங்கள், அரிய நூல்கள் முதலியவற்றைப் பயின்று, மூவகை அக்கினிகளை வளர்ப்பவர்களான அந்தணர்கள் வாழுமிடம்; கருநெய்தல், தாமரை, ஆம்பல், செங்கழுநீர், நெய்தல் இவற்றால் அழகு பெற்ற கழனிகளை உடைய இடம்; மிக அழகாக ஒங்கி உயர்ந்த மாடங்களை உடைய இடம்; மெல்லிய தாமரைப்பூவாகிய ஆசனத்தில், இலையாகிய குடையினுடைய நிழலிலே அன்னப்பறவையானது, செந்நெற்கவரிவீச வீற்றிருக்கப் பெற்றது; வாழை, பாக்கு, குரவம், பலா, மா, குருக்கத்தி முதலிய மரங்கள் நிறைந்த சோலைகளாலே சூழப் பெற்றது; காட்டில் உலாவுகின்ற மயில் கூட்டங்கள் ஆட, திரண்ட மேகங்கள் முரசு முழங்க, அழகிய வண்டுகள் இனிய ராகங்களை இசைக்கப் பெற்றது; மலைகளிலிருந்து ரத்தினங்களையும், மரகதக் குவியல்களையும், வயிரங்களையும், முத்துக்களையும் அலைகளானவை தள்ளிக் கொண்டுவந்து கழனிகளில் குவிக்கும் இடம்; குருக்கத்தி, சுரபுண்ணை, செண்பகம் ஆகிய மலர்களில் வண்டுகள் இசைபாடப்பெற்றது என்று இத்தலத்தின் இயற்கைக் காட்சிகளைப் பலவாறு வர்ணித்துள்ளார்.

(66) திருநாகை

திருக்கண்ணங்குடிக்கு அடுத்தபடியாகத் திருநாகை எனும் திருத்தலத்தைத் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம் செய்துள்ளார். இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான் ஸௌந்தரராஜன் எனும் திருநாமம் உடையவன்; மிக்க அழகுடையவன் என்பது இதன் கருத்து. அவனுடைய அழகிலே நெஞ்சைப் பறிகொடுத்த திருமங்கை ஆழ்வார், ஆண் தன்மை இழந்து, பெண் தன்மை எய்தி, தன்னை ஈடுபடுத்தின அழகையும் மற்றும் பல செய்திகளையும் தோழியிடம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

வம்பவிழும் துழாய் மாலை தோள்மேல் கையனவாழியும் சங்குமேந்தி

நம்பர் நம்மில்லம் புகுந்து நின்றார் நாகரிகர் பெரிதுமினையர்

செம்பவளம் இவர் வாயின் வண்ணம் தேவர் இவரது உருவம் சொல்லில்

அம்பவளத் திரளையும் ஒப்பர் அச்சோ ஒருவர் அழகியவா

திருத்தோள்களில் வாசனை மிகுந்த திருத்துழாய் மாலை உள்ளது; சக்கரமும் சங்கமும் திருக்கைகளில் உள்ளன. அத்திவ்யாயுதங்களை தரித்துக் கொண்டு இந்த ஸ்வாமி, நம் இல்லத்தில் வந்து நின்றார். மிகவும் நாகரித்தையும், இளம் பருவத்தையும் உடையவராக இருக்கின்றார்; இவருடைய வாயின் நிறம் பவளம் போலுள்ளது; இவருடைய உருவமானது அழகிய பவளத்திரள் போலே விரும்பத் தக்கதாக உள்ளது; என்ன ஆச்சர்யம்; இவருடைய அழகை நான் என்னவென்று சொல்லுவேன் என்று பரகால நாயகி தன்னுடைய தோழியிடம் கூறுகிறாள்.

இப்பதிகத்தில் கடைசிப் பாசுரத்தில் மட்டும் “நாகை அழகியாரை கலிகன்றி குன்றா இன்னிசையால் சொன்ன சொன்ன செஞ்சொல் மாலை” என்று அருளிச்செய்துள்ளார். மற்ற ஒன்பது பாசுரங்களிலும் “அச்சோ ஒருவர் அழகியவா” என்றே அருளிச்செய்துள்ளார். திருநாகைப் பதியுடன் திருமங்கையாழ்வாருடைய சோழநாட்டுத் திவ்யதேசங்களின் பதிக அனுபவம் முடிவடைகிறது.

(67) திருக்குடந்தை

ஆறு திவ்வியப்பிரபந்தங்களை அருளிச்செய்துள்ள திருமங்கையாழ்வார் தமது முதல் திவ்யப்பிரபந்தத்தைத் தொடங்கும்போதே முதன்முதலில் மங்களாசாஸனம் செய்துள்ள திவ்யதேசம் திருக்குடந்தையே ஆகும்.

தூவிசேர் அன்னம் துணையொடும் புணரும் சூழ்புனற் குடந்தையே தொழுது

என் நாவினால் உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணா என்னும் நாமம்.

திருக்குடந்தையைச் சேவித்து உய்யும்படியாக திருவஷ்டாக்ஷர மகா மந்திரத்தை என் நாவிலே உரைத்துக் கொள்ளப் பெற்றேன் என்று இப்பாசுரத்தில் அருளிச் செய்துள்ளார்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த கடைசி திவ்வியப்பிரபந்தமான திருநெடுந்தாண்டகத்தில் கடைசியாக மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்ட திவ்யதேசமும் திருக்குடந்தையே ஆகும்.

தண்குடந்தைக் கிடந்த மாலை நெடியாணை அடிநாயேன் நினைந்திட்டேனே

திருக்குடந்தையில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானை அடியேன் நினைத்தேன் என்று அருளிச்செய்துள்ளார். தமது ஆறு திவ்வியப்பிரபந்தங்களில் எண்பத்தாறு திவ்யதேசங்களை மங்களாசாஸனம் செய்து, திவ்யதேசங்களில் தமக்குள்ள ஈடுபாட்டை வெளிப்படுத்தியுள்ள திருமங்கையாழ்வார், தமது திவ்யப்பிரபந்தத்தைத் தொடங்கும் போதும் திருக்குடந்தையில் தொடங்கி, முடிக்கும்போதும் திருக்குடந்தையிலேயே முடித்திருப்பதிலிருந்தே திருக்குடந்தையின் மீது ஆழ்வாருக்குள்ள ஈடுபாடு நன்கு புலனாகிறது. மேலும் திருக்குடந்தைக்கென்றே திருவெழுகூற்றிருக்கை என்ற சித்திரகவிப் பிரபந்தத்தை அருளிச்செய்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பெரிய திருமொழியில் மிக அதிகமான தனிப் பாசுரங்களில் மங்களாசாஸனம் செய்யப் பட்ட திவ்யதேசமும் திருக்குடந்தையே ஆகும். திருக்குறுந்தாண்டகத்தில் இரண்டு பாசுரங்களிலும், திருநெடுந்தாண்டகத்தில் மூன்று பாசுரங்களிலும், சிறிய திருமடலிலும், பெரிய திருமடலிலும் திருக்குடந்தையைத் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம் செய்துள்ளார். இவ்வாறு, திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்துள்ள ஆறு திவ்யப் பிரபந்தங்களிலும் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்ட ஒரே திவ்யதேசம் திருக்குடந்தையே ஆகும். ஆயினும், சோழநாட்டில் அமைந்துள்ள நாற்பது திவ்யதேசங்களில் முப்பத்தொரு திவ்யதேசங்களைப் பதிகங்களால் பாடியுள்ள திருமங்கையாழ்வார் திருக்குடந்தைக்கு என்று தனிப்பதிகம் அருளிச்செய்யாதது மிக மிக வியப்பிற்குரியதாகும்.

(தொடரும்)

ஸ்ரீராமானுஜர்

பாரத ப்ரதமர் ஸ்ரீமான் நரேந்த்ர மோதி அவர்கள் ஆற்றிய உரை
(தமிழில் முனைவர் கு. வை. பாலசுப்ரமணியன்)

அஸ்மத் குருப்போ நம: ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டிருக்கின்ற தெலுங்கானா ஆளுநர் டாக்டர் தமிழிசை செளந்தரராஜன் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய ஜீயர் ஸ்வாமி அவர்களே, மத்திய அமைச்சரவையில் எனது நண்பர் ஜி. கிஷன் ரெட்டி அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ராமேஸ்வர ராவ் அவர்களே, இறைவனின் திருவருளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அனைத்து புனிதர்களே, பெரியோர்களே தாய்மார்களே, சரஸ்வதி தேவியை வழிபடும் புனிதப் பண்டிகையான வசந்த பஞ்சமி இன்று கொண்டாடப்படுகிறது. இதையொட்டி அன்னை சாரதாவின் சிறப்பு அவதாரமான ஸ்ரீ

ராமானுஜாசாரியாரின் சிலை நிறுவப்படுகிறது. உங்கள் அனைவருக்கும் எனது இனிய பசந்த பஞ்சமி நல்வாழ்த்துக்கள். ஜகத்குரு ராமானுஜாசாரியாரின் அறிவு உலகிற்கு வழிகாட்ட வேண்டும் என்று சரஸ்வதியை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

நண்பர்களே! நம் நாட்டில் ஒரு பழமொழி உண்டு. 'த்யான் மூலம் குரு மூர்த்தி', அதாவது, குருவின் மூலம் நமக்கு அறிவு வெளிப்படுவதால், நம் குருவின் சிலைதான் நம் கவனத்தின் மையமாக இருக்கிறது. புரியாததை உணர்ந்து கொள்கிறோம். மறைபொருளை வெளிப்படுத்தும் உத்வேகம், நுட்பமானவற்றை உணரும் உறுதி, இந்தியாவின்

பாரம்பரியம், காலங்காலமாக மனிதகுலத்திற்கு வழிகாட்டக்கூடிய மதிப்புகள் மற்றும் யோசனைகளை நாங்கள் எப்போதும் வடிவமைத்துள்ளோம். இன்று மீண்டும், ஜகத்குரு ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரியா அவர்களின் இந்த பிரமாண்ட சிலை மூலம் இந்தியா மனித ஆற்றலையும் உத்வேகத்தையும் உள்ளடக்கி உள்ளது. ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரியாரின் இந்த சிலை அவரது அறிவு, பற்றின்மை மற்றும் இலட்சியத்தின் சின்னமாக உள்ளது. இந்தச் சிலை எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்கு ஊக்கமளிப்பது மட்டுமல்லாமல், இந்தியாவின் பண்டைய அடையாளத்தை வலுப்படுத்தும் என்று நான் நம்புகிறேன். உங்கள் அனைவருக்கும், அனைத்து நாட்டு மக்களுக்கும் மற்றும் உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ள ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரியாரைப் பின்பற்றுபவர்கள் அனைவருக்கும் இந்த மங்களகரமான தருணத்தில் நான் பல வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர்களே! இப்போதுதான் 108 திவ்ய தேசக் கோயில்களுக்குச் சென்று வந்தேன். ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரியார் அவர்களின் அருளால், இந்தியா முழுவதும் உள்ள ஆழ்வார்கள் தரிசனம் செய்த 108 திவ்ய தேசக் கோயில்களை தரிசனம் செய்யும் பாக்கியம் எனக்கு கிடைத்தது. 11ஆம் நூற்றாண்டில் மனித குலத்தின் நலனுக்காக அவர்கள் தொடங்கிய வேள்வி இங்கு 12 நாட்களாக பல்வேறு சடங்குகளில் மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்படுகிறது. மதிப்பிற்குரிய ஜீயர் ஸ்வாமி அவர்களின் அன்புடன் இன்று 'விஷ்வக்சேன இஷ்ட யாகத்தில்' பங்கேற்கும் பாக்கியத்தையும் பெற்றேன். இதற்காக ஜீயர் ஸ்வாமி அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 'விஷ்வக்சேன இஷ்ட யாகம்' என்பது தீர்மானங்கள் மற்றும் இலக்குகளை நிறைவேற்றுவதற்கான யாகம் என்று அவர் எனக்குத் தெரிவித்தார். எனது தலை வணங்கி, தேசத்தின் அறம் சார்ந்த தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த யாகத்தின் தீர்மானத்தை அர்ப்பணிக்கிறேன். இந்த யாகத்தின் பலனை எனது 130 கோடி நாட்டு மக்களின் கனவுகள் நனவாக்க அர்ப்பணிக்கிறேன்.

நண்பர்களே! ஒரு யோசனையை எடுத்துக்கொண்டால் உலகின் பெரும்பாலான நாகரிகங்களில், பெரும்பாலான தத்துவங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதும் உண்டு; அல்லது நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆனால், மறுப்பு, ஏற்பு மற்றும் நிராகரிப்புக்கு மேலான அறிவை அறிஞர்கள் பார்த்த நாடு இந்தியா. தம்மைத் தாமே உயர்த்தி, தெய்வீகப்

பார்வையுடன் சர்ச்சையைப் பார்த்தனர். நம்மிடம் அத்வைதம் இருந்தால், கூடவே த்வைதம் இருக்கிறது, மேலும் ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரியாரின் விசிஷ்டாத்வைதமும் இருக்கிறது, அது த்வைதம்-அத்வைதம் இரண்டையும் உள்ளடக்கியது. ராமானுஜாசாரியார் அவர்களின் அறிவில் முற்றிலும் வேறுபட்ட மகத்துவம் உள்ளது. எளிமையான பார்வையில் முரண்பாடாகத் தோன்றும் கருத்துகளை, ராமானுஜாசாரியார் மிக எளிதாக ஒரே இழையில் வைக்கிறார். சாதாரண மனிதன் தனது அறிவு மற்றும் விளக்கங்களுடன் எளிதில் அதனைப் புரிந்து கொள்கிறான். ஒருபுறம், ராமானுஜாசாரியார் அவர்களின் வர்ணனைகள் அறிவின் உச்சம், மறுபுறம், அவர் 'பக்தி மார்க்கத்தை' நிறுவியவரும் கூட. ஒருபுறம், அவர் 'சன்யாச' பாரம்பரியத்தின் துறவி, மறுபுறம், கீதையின் உரையில் கர்மாவின் முக்கியத்துவத்தையும் மிகச் சிறந்த முறையில் முன்வைக்கிறார். அவரே தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் கர்மாவுக்கே அர்ப்பணித்தவர். ராமானுஜாசாரியார் சமஸ்கிருத நூல்களையும் இயற்றியதோடு, 'பக்தி மார்க்கத்தில்' தமிழ் மொழிக்கும் சமமான முக்கியத்துவத்தை அளித்தார். இன்றும், ராமானுஜப் பாரம்பரியத்தில் உள்ள கோவில்களில், 'திருப்பாவை' பாராயணம் இல்லாமல் எந்த சடங்கும் முழுமையடையாது.

நண்பர்களே! இன்றைய உலகில், சமூக சீர்திருத்தங்கள், முற்போக்குவாதம் என்று வரும்போது, சீர்திருத்தங்கள் வேர்களை விட்டு விலகி நடக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது. ஆனால், ராமானுஜாசாரியாரைப் பார்க்கும்போது, முற்போக்குக்கும் தொன்மைக்கும் எந்த முரண்பாடும் இல்லை என்பதை உணர்கிறோம். சீர்திருத்தங்களுக்காக உங்கள் வேர்களிலிருந்து வெகுதூரம் செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. மாறாக நமது உண்மையான வேர்களுடன் நாம் இணைவதும் நமது உண்மையான சக்தியை அறிந்து கொள்வதும் அவசியம். 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த ஒரே மாதிரியான மற்றும் மூடநம்பிக்கைகளின் அழுத்தத்தின் அளவு கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆனால் ராமானுஜாசாரியார் அவர்கள் சமூக சீர்திருத்தங்களுக்காக இந்தியாவின் உண்மையான கருத்தை சமூகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் தலித்துகள் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களை அரவணைத்தார். அச்சமயத்தில் வெறுத்துப் போன சாதிகளுக்கு தனி அவர் மரியாதை அளித்தார். தலித்துகள் வழிபடுவதற்கு உரிமையுள்ள யாதவிகிரியில் நாராயண மந்திரி கட்டினார். ராமானுஜாசாரியார் அவர்கள் கூறியது என்னவெனில், நம்முடைய இந்து மதம் "ந ஜாதி: காரணம் லோகே குணா: கல்யாண ஹேதவ:" - அதாவது உலக நலன் சாதிகளால் அல்ல, நற்பண்புகளால் நிகழ்கிறது. ராமானுஜாசாரியார் அவர்களின் குரு ஸ்ரீ மஹாபூர்ணா ஒருமுறை வேற்று சாதி நண்பர் ஒருவரின் இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்தார். அப்போது ராமானுஜாசாரியார் மக்களுக்கு பகவான் ஸ்ரீராமனை நினைவுபடுத்தினார். ஜடாயுவின் இறுதிச் சடங்குகளை பகவான் ராமரால் செய்ய முடிந்தால், மதம் எப்படி பாரபட்சமான சிந்தனைக்கு அடிப்படையாக இருக்கும் என்று அவர் கூறினார். இதுவே ஒரு பெரிய செய்தி.

நண்பர்களே! நமது சமூகத்தில் இருந்தே சீர்திருத்தங்களுக்காக மக்கள் வருவது நமது கலாச்சாரத்தின் சிறப்பு. காலங்காலமாகப் பார்க்கும்போது, சமூகத்தில் சில தீமைகளின் கூறுகள் பெருகும் போதெல்லாம், சில பெரிய மனிதர்கள் நம்மிடையே பிறக்கிறார்கள். அத்தகைய சீர்திருத்தவாதிகளை சமூகம் ஏற்றுக்கொள்ளும் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கும், சவால்கள், நெருக்கடிகள் மற்றும் எதிர்ப்புகளை எதிர்கொண்டிருக்கலாம் அல்லது சந்திக்காமல் இருக்கலாம், ஆனால் அந்த தத்துவத்தில் மிகவும் வலிமை இருந்து மற்றும் அவர்களின் நம்பிக்கை மிகவும் வலுவானது என்பது ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளின் அனுபவம். சமூகத்தின் தீமைகளுக்கு எதிராக தங்கள் முழு ஆற்றலையும் செலுத்த வேண்டும். ஆனால், ஒரு காலத்தில் எதிர்ப்பை எதிர்கொண்ட தத்துவத்தை சமூகம் புரிந்து கொள்ளும்போது, அதன் ஏற்பும் மரியாதையும் வேகமாகப் பெறுகிறது. பொதுவாக நமது சமூகத்தில் தீமைகள், அநீதிகள் மற்றும் மூடநம்பிக்கைகளுக்கு சமூக அங்கீகாரம் இல்லை என்பதற்கு இதுவே சான்று. தீமையை எதிர்த்துப் போராடி சமுதாயத்தை மேம்படுத்துபவர்களுக்குத்தான் இங்கு மரியாதையும் கிடைக்கும்.

சகோதர சகோதரிகளே! ராமானுஜாசாரியாரின் வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களை நீங்கள் அனைவரும் அறிந்திருப்பீர்கள். ஆன்மிகம் மற்றும் நடைமுறை வாழ்க்கையின் செய்திகளை சமுதாயத்திற்கு சரியான திசையை வழங்க அவர் பயன்படுத்தினார். சாதி பாகுபாடுகளுக்கு ஆளானவர்களை ராமானுஜாசாரியார் 'திருக்குலத்தார்' என்று குறிப்பிட்டார். அதாவது, இலட்சுமிதேவியின் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள். 'ஸ்ரீகுல்' அல்லது தெய்வீக நபர். குளித்த உடனேயே தன் சீடன் தனுர்தாஸின் தோளில் கையை வைத்துக் கொள்வார். ராமானுஜாசாரியார் இந்த வழியில் தீண்டாமைத் தீமையை ஒழிக்கும் செய்தியை வழங்கினார். பாபாசாகேப் அம்பேத்கர் போன்ற சமத்துவத்தின்

நவீன நாயகன் கூட ராமானுஜாசாரியாரை மிகவும் பாராட்டியதற்கும், ராமானுஜாசார்யார் அவர்களின் போதனைகளிலிருந்து சமூகம் கற்றுக்கொள்ளச் சொன்னதற்கும் இதுவே காரணம். எனவே, இன்று ராமானுஜாசாரியாரின் பிரமாண்டமான சமத்துவ சிலை சமத்துவத்தின் செய்தியை அளிக்கிறது. இந்தச் செய்தியுடன், தேசம் இன்று 'சப்கா சாத், சப்கா விகாஸ், சப்கா விஸ்வாஸ் மற்றும் சப்கா பிரயாஸ்' என்ற மந்திரத்துடன் தனது புதிய எதிர்காலத்திற்கான அடித்தளத்தை அமைக்கிறது. பாகுபாடு இல்லாமல் அனைவரின் வளர்ச்சியும் இருக்க வேண்டும். பாகுபாடு இல்லாமல் அனைவருக்கும் சமூக நீதி கிடைக்க வேண்டும். பல நூற்றாண்டுகளாக ஒடுக்கப்பட்டவர்களை முழுமையான கண்ணியத்துடன் வளர்ச்சியின் பங்காளிகளாக மாற்றுவதற்கு இன்றைய இந்தியா ஒன்றுபட்ட முயற்சியை மேற்கொண்டு வருகிறது. இன்று தலித்-பிற்படுத்தப்பட்ட நமது சகோதர, சகோதரிகள் அரசின் திட்டங்களால் பக்கா வீடு அல்லது இலவச உஜ்வாலா இணைப்பு, எரிவாயு இணைப்பு, 5 லட்சம் வரை இலவச சிகிச்சை வசதி அல்லது இலவச மின்சார இணைப்பு என எதுவாக இருந்தாலும் பெரும் பலன்களைப் பெறுகிறார்கள். ஜன்தன் வங்கிக் கணக்குகளைத் திறக்க அல்லது ஸ்வச் பாரத் அபியானின் கீழ் கோடிக்கணக்கான கழிவறைகளைக் கட்ட, இத்தகைய திட்டங்கள் தலித், பிற்படுத்தப்பட்டோர், ஏழைகள், சுரண்டப்பட்டோர் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்டோர் என பாகுபாடன்றி அனைவருக்கும் பயனளித்து, அனைவருக்கும் அதிகாரம் அளித்துள்ளன.

நண்பர்களே! ராமானுஜாசாரியார் கூறுவார் “உயிர்களுக்குள் பேதம் இல்லை” அதாவது அனைத்து உயிரினங்களும் சமம். அவர் 'பிரம்ம்' மற்றும் 'வாழும் ஜீவன்' ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான ஒற்றுமையைப் பற்றி மட்டும் பேசுவார். வேதாந்தத்தின் இந்த சூத்திரத்தின் அடிப்படையில் அவர் வாழ்ந்தார். அவரைப் பொறுத்தவரை, தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இடையில் எந்த வேறுபாடும் இல்லை. தன் நலனை விட உயிர்களின் நலனில் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தார். அவரது இடைவிடாத முயற்சிகளுக்குப் பிறகு அவரது குரு இறுதியாக அவருக்கு ஞானத்தை வழங்கியபோது, அதை ரகசியமாக வைத்திருக்கும்படி அவரிடம் கேட்டார், ஏனென்றால் அந்த 'குருமந்திரம்' அவரது நலனுக்கான மந்திரம். ஆன்மிகம், தவம், ஆகியவற்றிற்காக வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தவர் இராமானுஜர். அதனால்தான் அவருக்கு இந்த 'குருமந்திரம்' கிடைத்தது. ஆனால் ராமானுஜாசாரியாரின் தத்துவம் வேறு. ராமானுஜாசார்யா ஜி கூறினார் “பதிஷ்டே ஏக ஏவாஹம், நரகே குரு பாதகாத், சர்வே கச்சந்து பவதாம் க்ருபயா பரமம் பதம்” – அதாவது, நான் மட்டும் நரகத்திற்குச் சென்றாலும் பரவாயில்லை, ஆனால் மற்றவர்கள் அனைவரும் பயனடைய வேண்டும். அதன் பிறகு, அவர் கோவிலின் உச்சியில் ஏறி, தனது குரு தனது நலனுக்காக அவருக்கு வழங்கிய மந்திரத்தை அனைவருக்கும் ஒதினார். வேத வேதாந்தத்தை உண்மையான அர்த்தத்தில் படித்த ராமானுஜாசார்யார் போன்ற ஒரு பெரிய மனிதரால் மட்டுமே அத்தகைய சமத்துவ அமிர்த்தத்தைப் பிரித்தெடுக்க முடியும்.

நண்பர்களே! ராமானுஜாசார்யார் அவர்கள் இந்தியாவின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒரு பிரகாசமான உத்வேகம். அவர் தெற்கில் பிறந்தார், ஆனால் அவரது செல்வாக்கு தெற்கிலிருந்து வடக்கு மற்றும் கிழக்கிலிருந்து மேற்கு வரை இந்தியா முழுவதும் உள்ளது. அன்னமாச்சார்யா அவர்கள் அவரை தெலுங்கு மொழியில் புகழ்ந்துள்ளார்; கனகதாசா கன்னட மொழியில் ராமானுஜாசாரியாரின் பெருமையைப் பாடியுள்ளார். குஜராத் மற்றும் ராஜஸ்தானுக்குச் சென்றால், அங்கும் பல மகான்களின் போதனைகளில் ராமானுஜாசாரியாரின் எண்ணங்களின் மணம் உணரப்படுகிறது. மேலும் கோஸ்வாமி துளசிதாஸ் முதல் வடக்கே ராமானந்தின் பாரம்பரியத்தின் வழிவந்த கபீர்தாஸ் வரை, ராமானுஜாசாரியார் ஒவ்வொரு பெரிய துறவிக்கும் இறுதி குரு. ஒரு துறவி தனது ஆன்மீக ஆற்றலால் இந்தியா முழுவதையும் ஒற்றுமையின் இழையில் எவ்வாறு இணைக்கிறார் என்பதை ராமானுஜாசார்யார் அவர்களின் வாழ்க்கையில் நாம் காணலாம். இந்த ஆன்மிகம் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டு கால அடிமைத்தனத்தின் போது இந்தியாவின் உணர்வை விழித்திருக்க வைத்தது.

நண்பர்களே! நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 75 ஆண்டுகள் நிறைவடையும் நேரத்தில், ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரியார் அவர்களின் இந்த விழாவும் நடைபெறுவது மகிழ்ச்சியான தற்செயல் நிகழ்வு. சுதந்திரத்தின் அம்ருத மஹோத்சவத்தில் சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றை நினைவு கூர்கிறோம். இன்று தேசம் தனது சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களுக்கு நன்றியுடன் அஞ்சலி செலுத்துகிறது. நமது வரலாற்றில் இருந்து நமது எதிர்காலத்திற்கான உத்வேகத்தையும் ஆற்றலையும் பெறுகிறோம். எனவே, அம்ருத் மஹோத்சவ் சுதந்திரப் போராட்டத்துடன்

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகால இந்தியாவின் பாரம்பரியத்தை உள்ளடக்கியது. இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டம் வெறும் அதிகாரம் மற்றும் உரிமைக்கான போராட்டம் அல்ல என்பதை நாம் அறிவோம். இப்போராட்டத்தில் ஒரு பக்கம் 'காலனித்துவ மனநிலையும்', மறுபுறம் 'வாழு, வாழ்விடு' என்ற எண்ணமும் இருந்தது. இதில் ஒருபுறம் இன மேன்மை, பொருள்முதல்வாதம் என்ற வெறி, மறுபுறம் மனிதநேயம், ஆன்மிகம் மீதான நம்பிக்கை. இந்த போரில் இந்தியா வெற்றி பெற்றது, இந்தியாவின் பாரம்பரியம் வெற்றி பெற்றது. ராமானுஜாசாரியார் போன்ற துறவிகளின் சமத்துவம், மனிதநேயம் மற்றும் ஆன்மீகத்தின் ஆற்றல் இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டது.

காந்திஜி இல்லாத சுதந்திரப் போராட்டத்தை நம்மால் கற்பனை செய்ய முடியுமா? அகிம்சை, உண்மை போன்ற கொள்கைகள் இல்லாத காந்திஜியை நம்மால் கற்பனை செய்ய முடியுமா? இன்றும், காந்திஜியை நினைக்கும் போதே, இந்த 'வைஷ்ணவ ஜனதோ தேனே கஹியே' என்ற பாடல் நம் இதயத்தில் ஒலிக்கத் தொடங்குகிறது. அதன் இசையமைப்பாளர் நர்சி மேத்தா அவர்கள் ராமானுஜாசாரியாரின் பக்தி பாரம்பரியத்தின் ஒரு சிறந்த துறவி ஆவார். எனவே, நமது ஆன்மிக உணர்வு நமது சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு எப்படி ஆற்றலைக் கொடுத்ததோ, அதே ஆற்றலை 75 ஆண்டுகால சுதந்திரத்தில் நமது அறம் சார்ந்த தீர்மானங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இன்று நான் பாக்யநாகர் எனப்படும் ஹைதராபாத்தில் இருக்கும் போது, சர்தார் படேல் அவர்களைப் பற்றிக் கண்டிப்பாக குறிப்பிடுவேன். கிஷன் ரெட்டி அவர்கள் தனது உரையில் அவரைப் பற்றி மிக விரிவாகக் குறிப்பிட்டார். ஹைதராபாத்தின் பெருமைக்காக சர்தார் படேலின் தெய்வீக தரிசனம், பலம், ராஜதந்திரம் தெரியாதவர்கள் யார் இந்த பாக்யநாகராகிய ஹைதராபாத்திலும் இருப்பார்கள்? இன்று ஒருபுறம் சர்தார் சாஹிப்பின் 'ஒற்றுமைச் சிலை' நாட்டில் ஒற்றுமைக்கான உறுதிமொழியை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது, மறுபுறம் ராமானுஜாசாரியாரின் 'சமத்துவச் சிலை' சமத்துவச் செய்தியை அளிக்கிறது. இது ஒரு தேசமாக இந்தியாவின் பழமையான அம்சம். நமது ஒற்றுமை என்பது அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் இல்லை, நமது ஒற்றுமை என்பது இந்த சமத்துவம் மற்றும் மரியாதையின் இழையில் இருந்து உருவாக்கப்பட்டது.

இன்று நான் தெலுங்கானாவில் இருக்கும்போது, தெலுங்கு கலாச்சாரம் இந்தியாவின் பன்முகத்தன்மையை எவ்வாறு மேம்படுத்தியது என்பதை நான் நிச்சயமாக குறிப்பிட வேண்டும். தெலுங்கு கலாச்சாரத்தின் வேர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக பரவி உள்ளன. பல பெரிய அரசர்களும் அரசிகளும் அதன் கொடியை ஏந்தியவர்கள். சாதவாகனராகட்டும், காகதீயராகட்டும், விஜயநகரப் பேரரசாகட்டும், அனைவரும் தெலுங்கு கலாச்சாரத்தின் கொடியை உயர்த்தியவர்கள். சிறந்த கவிஞர்கள் தெலுங்கு கலாச்சாரத்தை வளப்படுத்தியுள்ளனர். கடந்த ஆண்டே, தெலுங்கானாவில் உள்ள 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த காகதீயா ருத்னேஸ்வரா-ராமப்பா கோவில் யுனெஸ்கோவின் உலக பாரம்பரிய சின்னமாக அறிவிக்கப்பட்டது. உலக சுற்றுலா அமைப்பு போச்சம்பள்ளியை இந்தியாவின் சிறந்த சுற்றுலா கிராமமாக மதிப்பிட்டுள்ளது. போச்சம்பள்ளி சேலைகள் வடிவில் போச்சம்பள்ளி பெண்களின் திறமை உலகப் புகழ் பெற்றது. நல்லிணக்கம், சகோதரத்துவம் மற்றும் பெண்களின் சக்தியை மதிக்க எப்போதும் நமக்குக் கற்றுக் கொடுத்த கலாச்சாரம் இதுதான்.

இன்று தெலுங்கு திரையுலகமும் இந்த புகழ்பெற்ற தெலுங்கு கலாச்சார பாரம்பரியத்தை முழுப் பெருமையுடன் முன்னெடுத்துச் செல்கிறது. தெலுங்கு சினிமாவின் நோக்கம் தெலுங்கு மொழி பேசப்படும் இடத்திற்கு மட்டும் அல்ல. அதன் எல்லை உலகம் முழுவதும் உள்ளது. இந்த படைப்பாற்றல் வெள்ளித்திரையில் இருந்து OTT இயங்குதளங்களுக்கு விரிவடைகிறது. இந்தியாவுக்கு வெளியேயும் பாராட்டுகள் குவிந்த வண்ணம் உள்ளன. தெலுங்கு பேசும் மக்களின் கலை மற்றும் கலாச்சாரத்தின் மீதான அர்ப்பணிப்பு, அனைவருக்கும் ஒரு உத்வேகம்.

நண்பர்களே! ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரியா அவர்களின் இந்தச் சிலை, சுதந்திரத்தின் 75ஆவது ஆண்டில், இந்த அறம் நிறைந்த காலத்திலும் ஒவ்வொரு நாட்டினருக்கும் தொடர்ந்து ஊக்கமளிக்கும். ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரியார் சமூகத்தை எழுப்பிய தீமைகளை இந்த அறம்சார்ந்த காலகட்டத்தில் நாம் முற்றாக ஒழிக்க முடியும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். அதே உணர்வோடு, இந்த புனித நிகழ்வின் ஒரு பகுதியாக இருக்க எனக்கு இந்த வாய்ப்பை வழங்கிய மரியாதைக்குரிய ஜீயர் சுவாமி அவர்களுக்கு மரியாதையுடன் நன்றி கூறுகிறேன். நான் உங்களுக்கு மிகவும் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். ராமானுஜாசாரியார் அவர்களின் சிந்தனைகளால் ஈர்க்கப்பட்ட உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ள அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது உரையை முடிக்கிறேன். உங்கள் அனைவருக்கும் மிக்க நன்றி!